

18K4T4

யாதுதீதீதீ

செய்யுள் பண்டைய இலக்கியம் நாடகம் —
இலக்கிய வரலாறு, பொதுக் கட்டுரை

18K4T4

பருவம் IV
LC4

கற்பித்தல்:6
தரப்புள்ளி:3

நோக்கம் : தொன்மை இலக்கியங்களின் சிறப்பையும், பெருமையையும் உணர்தல், நாடக இலக்கியங்களின் இயல்பு, சிறப்பு உத்திகள் பற்றி அறிதல்.

பயன்கள்: இலக்கியம் பற்றிய சிறந்த அறிவையும், நாடகப் படைப்பாற்றலையும் பெறச் செய்தல்.

அலகு—1

குறுந்தொகை - 2 பாடல்கள் (222.தலைப்புணைக் கொளினே.....229, இவன் இவள் ஐம்பால் பற்றவும்)

அகநானூறு - 2 பாடல்கள் (4, முல்லை வைந்நுனை தோன்ற.....86, உழுந்து தலைப்பெய்த...)

கலித்தொகை - 2 பாடல்கள் (பாலைக்கலி 9, எறித்தரு கதிர் தாங்கி... குறிஞ்சிக்கலி 51 சுடர்த்தொடிக் கேளாய்...)

புறநானூறு - 5 பாடல்கள் (9, ஆவும் ஆனியற்... 18, முழங்கு முந்நீர்... 74, குழவி இறப்பினும்... 204, ஈ என இரத்தல்... 279 கெடுக சிந்தை...)

அலகு—2

முல்லைப் பாட்டு முழுவதும்

அலகு—3

நாலடியார் (இளமைநிலையாமை, கல்வி இரண்டு அதிகாரங்கள்)

அலகு—4

கே. ஏ. குணசேகரன் - மாற்றம் மற்றும் இருண்ட வீடு நாடகம்.

அலகு—5

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சங்க இலக்கியம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், பொதுக் கட்டுரைகள்.

|| || ||

அலகு - 1

இலங்கை

அகல்காரர்ந்த தூள். 400 மடல்களைத் தாண்டி, வந்திடுவார் தவர்களை, தாருய்மித்தவர் யார் என் னு உதவ்வளவன். 4 அடி சீர்வளவன் 8 அடி மேலவன் 2 மடல்கள். தவ்வளவன் அகல்கார மடல்களை 205 மலவர்கள் மடல் யளவன். எட்டுத்தொகை தூல்கள் முதலில் தாருய்மித்தவர்க்கு கடுதம்பும் இலங்கை.

துறைவிளக்கம்

தலைவன் கூறிச்சென்ற பருவம் வந்தது கண்டு
கவன்ற தலைவியை, 'நீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும்'
என வற்புறுத்திய தோழியை நோக்கி, 'யான்
எங்ஙனம் ஆற்றி இருப்பேன்' என்று தலைவி
கூறியது.

பொருளுரை

தோழி! பறி ஓலை உடைய கையினரான
இடையர்கள் குட்டியை உடைய ஆட்டின்
திரளோடு சென்று தங்கும் இயல்பினர். நம்
இல்லத்துக்குப் பாலைக் கொண்டு வந்து தந்து, பின்
சோற்றைப் பெற்று மீண்டு செல்லுகின்றான். அவ்
ஆட்டிடையன் தலையில் முல்லை அரும்புகளைச்
சூடியுள்ளான். முல்லைகள் பூத்த காலத்தும்
தலைவர் வரவில்லை.

கருத்து

'முல்லை பூக்கும் கார்ப் பருவத்தும் தலைவர்
வந்திலர்' என்றவாறு.

222. குறிஞ்சி - தலைவன் கூற்று

தலைப் புணைக் கொளினே, தலைப் புணைக்
கொள்ளும்
கடைப் புணைக் கொளினே, கடைப் புணைக்
கொள்ளும்

புணை கைவிட்டுப் புனலோடு ஒழுகின்
ஆண்டும் வருகுவள்போலும் மாண்ட
மாரிப் பித்திகத்து நீர் வார் கொழு முகைச்

உறையும் உறையும்

செவ் வெயிற் உறையும் கொழும்பு கடை மறையும் கண்
தனி தலைத் தலைஇய தனி அன்னோளே

—பிறைமூடிய ஆந்தையார்

உறையும்

பெட்டவாயில் பெற்று இரவு வலியுறுத்தியது.

உறவிளக்கம்

தலைவியும் தோழியும் நீராடி ஒதுங்கி இருந்த
இடத்து அத்தோழியின் பால் தலைவிக்கு
உள்ளதாகிய ஒற்றுமையை அறிந்தா, 'இவளே நாம்
தலைவியைப் பெறுதற்குரிய வாயில்' என்று
தலைவன் நினைத்தது.

பொருளுரை

மாட்சிமைப்பட்ட மாரிக்காலத்துப் பிச்சியின்
நீர் ஒழுகும் வளமான அரும்பினது சிவந்த புறத்தை
ஓத்த கொழுவிய கடையையும் குளிர்ச்சியையும்
உடைய கண்களையும் மழைத்துளி தன்னிடத்தே
பெய்யப்பெற்ற தளிரைப் போன்ற மென்மையையும்
உடைய தலைவியானவள், தெப்பத்தின்
தலைப்பைக் கைக்கொண்டால் தானும் கைக்
கொள்வாள்; தோழி தெப்பத்தின் கடைப்
பகுதியைக் கைக்கொண்டால் தலைவியும்
அவ்வாறே செய்கின்றாள்; தெப்பத்தைக் கைவிட்டு
நீரோடு அவள் சென்றாளாயின் தலைவியும்
அவ்வாறு செல்வாள் போலும்.

கருத்து

‘தோழி தலைவியோடு மனமொத்த நிலையி
ளாக இருப்பதால் அவள் மூலம் குறையிரந்து
பெறலாம், என்ற தலைவன் கருத்து உணர்த்தப்
பட்டுள்ளது.

223. குறிஞ்சி - தலைவி கூற்று

பேர் ஊர் கொண்ட ஆர்கலி விழவில்
செல்வாம் செல்வாம் என்றி அன்று, இவண்
நல்லோர் நல்ல பலவால் தில்ல
தழலும் தட்டையும் முறியும் தந்து இவை
ஓத்தன நினக்கு எனப் பொய்த்தன கூறி
அன்னை ஒம்பிய ஆய் நலம்
என்னை கொண்டான் யாம் இன்னமால் இனியே.

—மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகனார்

துறை

வரைவிடை வேறுபட்ட கிழத்தியது
வேறுபாடு கண்டு, வற்புறுத்தும் தோழிக்குக்
கிழத்திக் கூறியது.

துறைவிளக்கம்

தலைவன் வரைபொருட்குப் பிரிந்த
காலத்தில் வற்புறுத்திய தோழிக்கு, “முன்னொரு
நாள் நின் சொல் கேட்டுத் தலைவனைக் கண்டு
என் நலன் இழந்து, இப்பொழுது கவல்கின்றேன்”
என்று தலைவி வருந்திக் கூறியது.

நாரைகள் கோதுகின்ற சிறகினைப் போல இதழ்கள்
மலர்கின்ற கடற்சோலைகள் பொருந்திய சிற்றாரின்
முன்விடத்தில் அலைகள் வந்து மீண்டு செல்லும்.

கருத்து

“தலைவன் என் நெஞ்சில் இருந்தமையின்
ஆற்றி இருந்தேன்” என்று தலைவி உரைத்தது.

229. பாலை - கண்டோர் கூற்று

இவன் இவள் ஐம்பால் பற்றவும் இவள் இவன்
புன் தலை ஓரி வாங்குநள் பரியவும்,
காதற் செவிலியர் தவிர்ப்பவும் தவிராது,
ஏதில் ஸ்று செரு உறுபமன்னோ
நல்லை மன்றம்ம பாலே மெல் இயல்
துணை மலர்ப் பிணையல் அன்ன இவர்
மணம் மகிழ் இயற்கை காட்டியோயே.

—மோதாசானார்

துறை

இடைச்சுரத்துக் கண்டார் தம்முள்ளே
சொல்லியது.

துறைவிளக்கம்

தலைவனும் தலைவியும் பாலை நிலத்தில்
உடன் போன வழி அவரைக் கண்டவர், தம்
முள்ளே கூறியது.

பொருளுரை

இவன் இவளது கூந்தலைப் பிடித்து
 இழுக்கவும், இவள் இவளது புல்லிய தலைமயிரை
 வளைத்து இழுப்பாளாய் ஓடவும், இவர் தம்
 மோதலை அன்புடைய செவிலித் தாயர்
 இடைமறித்துத் தடுக்கவும் ஒழியாமல் அயன்மை
 உடைய சிறு பூசல் புரிவார்களாக முன்பிருந்தனர்.
 இணையாகப் பொருந்தக் கட்டிய மலர்மாலையைப்
 போல இவர்கள் ஒருமை உள்ளவராய் மனம்கூடி
 மகிழும் இயல்பை இப்பொழுது உண்டாக்கினாய்.
 ஊழே! நிச்சயமாக நீ நன்மையை உடையாய்
 ஆவாய்.

கருத்து

ஊழ்வினையின் வலிமையினால் இவர்கள்
 தலைவனும் தலைவியுமாகச் சேர்ந்தனர் என்று
 கண்டார் வியந்து போற்றியது.

230. நெய்தல் - தோழி கூற்று

அம்ம வாழி, தோழி! கொண்கன்
 தான் அது துணிகுவன் அல்லன்; யான் என்
 பேதைமையால் பெருந் தகை கெழுமி,
 நோதகச் செய்தது ஒன்று உடையேன்கொல்லோ
 வயச் சுறா வழங்கு நீர் அத்தம்
 தவச் சில் நாளினன் வரவு அறியானே.

—அறிவுடை நம்பியார்

அகநாஷாறு

அகம், அகப்பாட்டு, எட்டுக்கிரைகை சீர்தொழில்நுட்ப
போன்றும்மலம் அகநாஷாறு எட்டுக்கிரைகை சீர்தொழில்நுட்ப
புள்ளி. அகப்பாட்டுள் பற்றிய 400 பாடல்களைக் கொண்டது.
கடவுள் வாழ்த்தும் பாடலைப் பறையுள்ளவர் பறையல்
பறைய மெட்டுக்கூறலார். 1454 வயர்க்கும் பறையுள்ளவர்.
13 அடிச் சீர்தொழில்நுட்ப 31 அடிப் பேர்தொழில்நுட்ப. எட்டுக்கிரைகை
உருத்திரசீர்தொழில்நுட்ப. எட்டுக்கிரைகை பறையுள்ள 23 வயர்
மெட்டுக்கூறு. சீர்தொழில்நுட்ப மீறல்களை உடையது.

குதிரையின் பெட்டை. புலி பிற விலங்கு களைக் கொல்லும் போது அவை வலப்பக்கத்தில் விழும்படி கொல்லும். இடப்பக்கத்தில் விழுந்தால் அது தன் தோல்வியாய் எண்ணி அவற்றை உண்ணாது. புலி நின்று எஞ்சிய புலாலை ஆண்டுகழகு தன் பெட்டைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றதாம். தொலைச்சி - கொன்று; உவறி - 'ஊற்றி' என வழங்குகிறது; உவறுதல் - பல்லால் கடித்து உறிஞ்சுதல்; அருந்துபு - 'ஆர்ந்து' என்பதன் குறுக்கம்; 'நிறைந்து' என்பது பொருள்.

(10-18) கொள்ளை மாந்தர் - கள்வர்; புல் இலை மரா அத்த - பொலிவில்லாத இலைகளையுடைய மராமரங்களைத் தருதல்; அத்தம் - வழி; கலந்தரல் - அணிகலன்களைத் தருதல்; துரக்கும் - செலுத்தும்; எவ்வம் - துன்பம்; களைமா - களையுமாறு என்பதன் விகாரம்; நீக்கும் வழி என்பது பொருள். கவிர் - முள் முருக்கம்; கொடுங்குழைக்கு அமர்த்த நோக்கம் - வளைந்த காதணியுடன் மாறுபடும் பார்வை. விலங்கும் ஞான்று - தடுக்கும் பொழுது; வாய் போற் பொய்ம்மொழி - உள்ளத்தில் நன்கு ஆராய்ந்து கூறாமல் வாயால் மட்டும் பேசப்படும் பொய்ம்மொழி; தலைவியின் செவ்வாய் முதலியவை விலங்கும் என்றது முன்பு தலைவியின் உரு வெளிப்பட்டுத் தடுத்ததைக் குறித்து நின்றது.

4. தலைவன் விரைவில் வருவான்!

முல்லை வைந் நுனை தோன்ற, இல்லமொடு
பைங் காற் கொன்றை மென் பிணி அவிழ

இரும்பு திரித்தன்ன மா இரு மருப்பின்
பரல் அவல் அடைய, இரலை, தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞால்ம் புலம்பு புறக்கொடுப்ப

5

கருவி வானம் கதழ் உறை சிதறி
கார் செய்தன்றே, கவின் பெறு காணம்
குரங்கு உளைப் பொலிந்த கொய்கவற் புரவி
நரம்பு ஆர்த்தன்ன, வாங்கு வள்பு அரிய
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த

10

தாது உன் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணி நா ஆர்த்த மாண் வினைத் தேரன்
உவக்காண் தோன்றும்—குறும் பொறை நாடன்
கறங்கு இசை விழுவின் உறந்தைக் குணாது
நெடும் பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தள்

15

போது அவிழ் அலரின் நாறும்—
ஆய் தொடி அரிவை!—நின் மாண் நலம் படர்ந்தே.

பாடியவர்: குறுங்குடி மருதனார்

திணை: முல்லை

துறை: தோழி தலைமகனைப் பருவங்காட்டி
வற்புறுத்தியது.

துறை விளக்கம்: வினைவயின் பிரியும்
தலைவன் 'யான் கார்காலத்தின் தொடக்கத்தில்
வருவேன். அதுவரை ஆற்றியிருக்க!' என்று
சொல்லிச் சென்றான். தலைவி அவனது
பிரிவாற்றாது வருந்தினாள். அதைக் கண்ட தோழி
தலைவன் குறிப்பிட்ட கார்கால வரவைத்

தலைவிக்குக் காட்டி, நம் தலைவர் இப்போது வருவர். 'நீ வருந்தாதே' என்று கூறி வற்புறுத்தியது. தெளிவுரை

(17) ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட வளையலை அணிந்த தலைவியே!

(1-7) முல்லைக் கொடிகளிலே கூர்மையான முனையை உடைய அரும்புகள் தோன்றவும் தோன்றா மரத்தின் அரும்புகளுடன் கொன்றை மரத்தின் அரும்புகள் மெல்லிய கட்டவிழ்ந்து விரியவும், இரும்பை முறுக்கி விட்டாற் போன்ற கரிய பெரிய கொம்பையுடைய ஆண் மான்கள் பரல் கற்களையுடைய பள்ளங்களில் எல்லாம் நீர் அருந்திய மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதிக்கவும், அகன்ற இவ்வுலகம் நீர் இன்மையால் வருந்திய வருத்தம் நீங்கவும், மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதியையுடைய மேகம், விரைந்து எழும் மழைத்துளிகளை வீழ்த்திக் கார் காலத்தைத் தோற்றுவித்தது. இம் முல்லை நிலத்தில் உள்ள காடுகள் அழகுடன் விளங்குகின்றன. நம் தலைவர் குறித்துச் சென்ற பருவமும் இதுவன்றோ!

(13-17) சிறிய மலைகளை உடைய நாடன் ஆரவாரிக்கும் ஒலியுடைய விழாவையுடைய உறையூர்க்குக் கிழக்கில் உள்ளதான நீண்ட பெரிய மலையில் நெருங்கிய காந்தளின்போது விரிந்த மலரென மணக்கும் நின் சிறந்த அழகை எண்ணி,

(8-13) வளைந்த தலையாட்டத்தால் சிறந்த கொய்த பிடரி மயிரினை உடைய குதிரைகள்

இழுக்கும் கடிவாளம் நெகிழ (விரைவாக ஓட) பூத்த
சோலையில் பெடையுடன் தங்கும் யாழின் நரம்பு
ஒலித்தாற் போன்ற இனிய இசையையுடைய
வண்டுகள் தம் காதற்கூட்டம் கலைந்து வருந்தும்
என அஞ்சி, குதிரையின் கழுத்தில் உள்ள மணியின்
நா ஒலியாமல் கட்டிய மாட்சிமையுடைய தேரை
உடையவனாய் இங்கு வந்து தோன்றுவான்.

கருத்து

தலைவியே கேள்! கார் காலம் வந்தது!
இதுவே தலைவன் குறித்த பருவம். தலைவன் நின்
நலம் எண்ணி வருவான்! வருந்தாதே! எனத் தோழி
சொன்னாள்.

விளக்கம்

(1-7) வைந்நுனை - கூர்மையான முனை; இங்கு
மொட்டை உணர்த்தியது. இல்லம் - தேற்றா மரம்;
இரலை - மான்; பரல் அவல் - பருக்கைக்
கற்களையுடைய பள்ளம்; தெறிப்ப - நீரை அருந்திய
தால் மான்கள் துள்ளிக் குதிக்க; புலம்பு புறக்
கொடுப்ப - நீர் இல்லமையால் வருந்திய வருத்தம்
நீங்கிட; கருவி - தொகுதி அதாவது மின்னல்
முதலியவற்றின் தொகுதி; கார் செய்தன்று - கார்ப்
பருவத்தை உண்டாக்கியது; கவின் - அழகு.

முல்லைக் கொடி மலர, தேற்றா மரம்,
கொன்றை மரம் மலர, மான்கள் நீரை அருந்திக்
குதிக்க, உலகம் நீர் இன்மையால் உண்டான
துன்பம் நீங்க, மேகம் மழையைப் பெய்து கார்

காலத்தைத் தோற்றுவித்தது. காடு அதனால் அழகு பெற்றது.

(8-17) குரங்குளை - குரங்கு + உளை; வளைந்த தலையாட்டம். வாங்கு வள் பரிய - இழுக்கும் கடிவாளம் நெகிழ; பொங்கர் - சோலை; நரம்பு ஆர்த்தன்ன - யாழின் நரம்பானது ஒலித்ததைப் போன்ற; தாதுண் பறவை - மலரின் தேனை உண்ணும் வண்டு; மணிநா ஆர்த்த - குதிரையின் கழுத்தில் கட்டிய மணியினது நாக்கானது ஒலிக்காதபடி கட்டிய; பேதுறல் அஞ்சி - மயங்கும் என அஞ்சி.

வண்டு தன் துணையுடன் இன்பம் நுகரும் அங்ஙனம் நுகரும் சமயத்தில் மணியின் நாக்கு ஒலித்தால் கூட்டத்தால் உண்டான இன்பம் கலைந்து அவை வருந்தும் என எண்ணித் தலைவன் குதிரையின் கழுத்தில் உள்ளே உள்ள மணியின் நாலை ஒலிக்காதிருக்குமாறு கட்டினான். இஃது அவன் அருளைப் புலப்படுத்துவது. அத்தகைய அருளை உடையவன் நினைவைப் பிரிந்தவன் என்பது தோழியின் குறிப்பு.

உவக்காண் - உவ்விடத்தே; உங்கே அண்மைக்கும் சேய்மைக்கும் இடைப்பட்ட இடத்தைக் சுட்டும் சுட்டு. மாண்வினைத் தேரன் - வினை முடிந்து திரும்பும் தேரையுடைய தலைவன் குறும்பொறை - சிறுமலை; அமன்ற காந்தள் - நெருங்கிய காந்தள்; நின் மாண் நலம் படர்ந்து - உன் சிறந்த பெண்மை நலம் தரும் பேரின்பத்தைக் கருதி

86. மருதம்

உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங் களி மிதவை
பெருஞ் சோற்று அமலை நிற்ப, நிரை கால்
தண் பெரும் பந்தர்த் தரு மணல் ஞெமிரி,
மனை விளக்குறுத்து, மாலை தொடரி,
கனை இருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை; 5
கோள் கால் நீங்கிய கொடு வெண் தீங்கள்
கேடு இல் விழுப் புகழ் நாள் தலைவந்தென,
உச்சிக் குடத்தர், புத்தகல் மண்டையர்,
பொது செய் கம்பலை முது செம் பெண்டிர்
முன்னவும் பின்னவும் முறை முறை தரத்தர, 10
புதல்வர் பயந்த திதலை அவ் வயிற்று
வால் இழை மகளிர் நால்வர் கூடி,
'கற்பினின் வழாஅ, நற் பல உதவிப் ,
பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை ஆக!' என,
நீரொடு சொரிந்த ஈர் இதழ் அலரி 15
பல் இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க,
வதுவை நல் மணம் கழிந்த பின்றை,
கல்லென் கம்மையர், ஞெரேரெனப் புகுதந்து,
'பேர் இற்கிழத்தி ஆக' எனத் தமர் தர,
ஓர் இற் கூடிய உடன் புணர் கங்குல், 20
கொடும் புறம் வளைஇ, கோடிக் கலிங்கத்து
ஒடுங்கினள் கிடந்த ஓர் புறம் தழீஇ,

முயங்கல் விருப்பொடு முகம் புதை திறப்ப,
 அஞ்சினள் உயிர்த்தகாலை, 'யாழ நின்
 நெஞ்சம் படர்ந்தது எஞ்சாது உரை' என,
 இன் நகை இருக்கை, பின், யான் வினவலின், 25
 செந் குட்டு ஒன் குழை வண் காது துயல் வர,
 அகம் மலி உவகையள் ஆகி, முகன் இருத்து,
 ஒய்யென் இறைஞ்சியோளே - மாவின்
 மடம் கொள் மதைஇய நோக்கின்,
 ஒடுங்கு ஈர் ஓதி, மாஅயோளே. 30

- நல்லாவுர் கிழார்.

கூற்று : வாயில் மறுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. தலைமகளைக் கூடி இன்புற்றிருந்த தலைமகன் பண்டு நிகழ்ந்தது சொற்று இன்புற்றிருந்ததூஉம் ஆம்.

கூற்று விளக்கம் : பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்து தோழியைத் தலைவன் வாயில் வேண்டினான்; தோழி அதனை மறுத்தபோது அவன் முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றை நினைவு கூர்ந்து அவளுக்குச் சொல்லியது.

தலைவியோடு மகிழ்ந்திருந்த தலைவன் தலைவிக்கு முன்பு நிகழ்ந்ததைச் சொல்லியதுமாம்.

உரை 1-4 : உழுத்தம் பருப்புடன் கூட்டிச் சமைத்த குழைவாக வெந்த பொங்கலொடு பெருஞ் சோற்றுத் திரளை உண்பது இடைவிடாது நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தது; வரிசையாகக் கால்களை நட்டுக் குளிர்ந்த பெரிய பந்தலினை அமைத்தனர்; அப்பந்தலில் கொண்டு வந்த மணலைப் பரப்பினர்; மனையின் கண் விளக்கினை ஏற்றி மாலைகளைத் தொங்கவிட்டனர்.

5-10: அந்நாளோ, தீய கோள்கள் நீங்கப் பெற்ற, வளைந்த வெண்மையான திங்களைத் தீமையற்ற சிறந்த புகழையுடைய உரோகிணி வந்து கூடும் நன்னாளாம் மணநாளாகும். அந்நாளிலே, மிக்க இருள் நீங்கப் பெற்று அழகு பெறப் பொழுதும் புலர்ந்தது; மணஞ்

செய்து வைக்கும் ஆரவாரமுடைய முதிய மங்கள மகளிர், தலையில் நிறை நீர்க் குடத்தினைச் சுமந்தவராய்க் கைகளில் புதிய அகன்ற மண்டை என்னும் கலத்தினை ஏந்தியவராய் ஒருங்கு கூடினர்; முன்னே தருவனவற்றையும், பின்னே தருவனவற்றையும் முறை முறையாக எடுத்துத் தந்தவண்ணம் இருந்தனர்;

11-17 : தேமல் படர்ந்த அழகிய வயிற்றினையுடைய தூய அணிகலன்களை அணிந்த மகளைப் பெற்றெடுத்த மகளிர் நால்வர் கூடிநின்று, 'கற்பினின்றும் வழுவாது நல்ல பலவற்றினும் உதவியாக இருந்து, நினைவனை மனைவியாகப் பெற்ற நின் கணவனைப் பேணிக் காக்கும் பெருவிருப்பத்தை உடைய ஆகுக எனக் கூறி வாழ்த்தினர்; வாழ்த்தியவராய், நீரொடு குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய மலர்களை நெல்லுடன் கலந்து அவளது பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய தலையிலே தூவினர்; இவ்வாறாக, வதுவை மணமும் நடந்து முடிந்தது;

18-20: சுற்றத்தினர் கல்வென்ற ஒலியினராய் விரைந்து வந்து, 'பெருமனைக் கிழத்தி ஆவாய்' எனக் கூறி, ஓர் அறையில் என்னுடன் அவளைக் கூட்ட, நாங்கள் ஒன்று கூடிய புணாச்சிக்குரிய முதல் இரவாக அன்றைய இரவு கழிந்தது.

21-31: முதுகினை வளைத்துக் கொண்டு புதுப் புடவைக்குள்ளே ஒடுங்கிக் கிடந்தாள்; அவளை அணுகி அவள் முதுகினைத் தழுவிக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் முகத்தை முடியிருந்த ஆடையை விலக்கினேன்; அவளோ, அஞ்சிப் பெரு மூச்சு விட்டாள்; அப்பொழுது, மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய இருக்கையிடத்து இனிதாக இருந்த பின்னர், 'நீ நின் நெஞ்சத்து நினைத்ததை மறையாது உரைப்பாயாக' என வினவினேன்.

மானின் மடப்பத்தினையும், செருக்கிய பார்வையினையும் கொண்ட கண்களையும், குளிர்ந்த கூந்தலையும் உடைய மாமை நிறமுடைய எம் தலைவி, சிவந்த மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற ஒளி பொருந்திய குழைகள் வளமான தன் காதுகளில் வந்தசைய, உள்ளம் நிறைந்த உவகையனாகி முகம் தாழ்த்தி விரைந்து வணங்கி நின்றாள்.

கனித்தொழைக

கந்திரவந்தரர் ஏத்தும் கல் தொழ லோற்றுமடும் கனித்தொழைக. கனிப்பாக்களாம் தொழ .

அகப்பொருள் பற்றிய 150 கனிப்பொருளை தொழது . 11 அடி முதல் 80 அடி வரை தொழது.

தொகுத்தவர் நன்னகரவாரர் , தொகுப்பித்தொருவர் தொழ தொழவின்மை .

தான் தொகுத்தும் நகரவாரர்க்கையர் தொழ தொழவின்மை . 1887-இல் த.வை. தொகுத்தொருவர் தொழ தொழவின்மை முதல் தொழில் பற்றித்தொருவர் .

௧. அறம் தலை பிரியா ஆறு!

அழகியவர் இளம் பெண், இளைஞன் ஒருவனைக் காதலித்தான். அவனும் அவனைக் காதலித்தான். ஆனால், அவர் காதலை அப்பெண்ணின் பெற்றோர் எற்றுக் கொண்டனர். அதனால் ஒருநாள் அவர்கள் இருவரும் ஒருவரும் அநியாய வண்ணம் எங்கோ சென்று விட்டனர்; தாய் அவனைத் தேடிப் புறப்பட்டாள்; வழியில் வந்த அநீஞர் சிலர், 'தாயே! உன் மகனையும், அவள் காதலனையும் வழியில் கண்டோம்; அவர் போக்கில் தவறு இல்லை என்பது மட்டுமன்று; அதுவே உலகியல் முறையாம் என உணர்ந்து அவரைப் போக விடுத்து வந்தோம்; ஆகவே, அவர் குறித்துக் கவலைப்படாது, திரும்பி வீட்டிற்குச் செல்வாயாக' என்றது இது.

- “ எறித்தரு கதிர்தாங்கி ஏந்திய குடைநீழல்,
உறித்தாழ்ந்த கரகமும், உரைசான்ற முக்கோலும்
நெறிப்படச் சுவல் அசைஇ, வேறுஓரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பு எவல் செயல்மாலைக், கொளை, நடை அந்தணீர்!
- 5 வெவ்விடைச் செலல் மாலை ஒழுக்கத்தீர்! இவ்விடை
என்மகள் ஒருத்தியும், பிறள் மகன் ஒருவனும்
தம்முளே புணர்ந்த தாம்அறி புணர்ச்சியர்;
அன்னார் இருவரைக் காணிரோ? பெரும!
கானோம் அல்லேம்; கண்டனம் கடத்திடை;
- 10 ஆண்எழில் அண்ணலோடு அருஞ்சரம் முன்னிய
மாண்இழை மடவரல் தாயிர் நீர் போறீர்?
பலவுறு நறும்சாந்தம் படுப்பவர்க்கு அல்லதை
மலையுளே பிறப்பினும், மலைக்கு அவைதாம் என்செய்யும்?
நினையுங்கால், நும்மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையளே;
- 15 சீர்கெழு வெண்முத்தம் அணிபவர்க்கு அல்லதை
நீருளே பிறப்பினும் நீர்க்கு அவைதாம் என்செய்யும்?
தேருங்கால், நும்மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையளே;
ஏழ்புணர் இன்னிசை முரல்பவர்க்கு அல்லதை
யாமுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கு அவைதாம் என்செய்யும்?
- 20 குழுங்கால், நும்மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையளே;

எனவாங்கு,

இறந்த கற்பினாட்கு எவ்வம் படரன்மின் ;
சிறந்தாணை வழிபடஇச் சென்றனள் ;
அறந்தலை பிரியாஆறும் மற்று அதுவே.”

தாய்: அந்தணப் பெருமக்களே! காயும் ஞாயிற்றிற்கதிர் களைத் தான் தாங்கிக் கொள்ளும் குடையின் நிழலில், உறியில் தொங்கும் தண்ணீர்க்கமண்டலத்தையும் அரி, அயன், அரன் என்ற மூவரும் ஒருவரே என்பதை உலகுக்குக் காட்டும் முத்தலைக் கோலையும் தோளில் சுமந்து, நன்மையல்லது தீய நினைவுகளை நினைந்து அறியா நெஞ்சுடைமையால், ஐம்பொறிகளும் தாம் விரும்புமாறு சென்று அலையாமல், நீ ஏவிய வழி நடப்பதை முறையாகவும், ஒழுக்கமாகவும் பெற்று, வெப்பம் மிக்க இக்காட்டு வாழ்க்கையைக் கடமையாகக் கொண்ட பெரியோர்களே! என்மகள் ஒருத்தியும் வேறு ஒருத்தியின் மகனும் பண்டு தமக்குத் தாமே காதல் கொண்டனர். அது இன்று பலராலும் அறிந்து கொள்ளப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் இருவரும் ஒருமனப்பட்டு இக்காட்டு வழியே வந்து விட்டனர்; அவர்களைத் தாங்கள் கடந்து வந்த காட்டு வழியில் எங்கேனும் கண்டீர்களோ? கண்டிராயின் கண்ட விதத்தையான் அறியக் கூறுங்கள்.

அந்தணர்: ஆணழகனாகிய அச்சிறந்தானோடு, கடத்தற்கரிய இக்காட்டு வழியில் செல்லத் துணிந்த, மாண்புமிக்க குணத்தைச் சிறந்த அணியாகக் கருதிய மடப்பம் மிக்க அவ்வினையோனைப் பெற்ற பெருமைவாய்ந்த தாயே! நீ கூறிய அவ்விருவரையும் காட்டு வழியில் பார்க்காதிருக்கவில்லை; பார்த்தோம்.

தாயே! பற்பல வகையிலும் பயன்படுத்தப்படும் நறுமணம் மிக்க சந்தனக் கட்டை மலையில் தான் வளர்கிறது; ஆனால், அது அங்கு வளர்ந்தாலும், அது தன்னை அறைத்துப் பூசிக் கொள்பவர்க்குப் பயன்படுவதல்லது,

விரைந்தோடச் செய்யும் தாற்றுக்கோல் போல், நீ இயல்பாகவே நல்லவன் என்பதை அறிந்தும், இவ்வறிவுரைகளை மீண்டும் மீண்டும் உரைக்க முன் வந்தேன்.

வாங்கு - வளைந்த. கோல் - மூங்கில். தூங்கு - அடர்ந்த. நளி - நெருக்கம். மறி - குட்டி. ஊர்வு இடை - ஆடும் இடம். உரவு - உறுதி. குரல் - கதிர். ஏனல் - தினை. பயிர்ப்பு - பிசின். அல்கு - வீழ்ந்து கிடக்கும். அமலை - பெருஞ் சோறு. வளி - காற்று. தளி - மழைத்துளி. அளி - அருள். கைதூவல் - கைஒழியாமை. கடுமா - குதிரை. கடவுறாஉம் - செலுத்தும். எனைத்தும் - சிறிதும்.

உள்ளுறை: மூங்கிலைத் தின்ற யானை, தலைவன் அன்பைப்பெற்ற தலைவி; யானை, வாழைத்தோட்டம் புகுந்தது, தலைவி தலைவனை மணந்து அவன் மனை புகுந்தது; அது மறி விளையாடும் இடத்தே உறங்கியது, தலைவி தன் நலம் பாராட்டும் தலைவன் சுற்றத்தார் நடுவே இல்லற இன்பத்தில் ஆழ்ந்து விடல்.

5 | 3. கள்வன் மகன்!

தெருவில் மணல் வீடுகட்டி ஆடும் இளமைக் காலத்தில் உடன் ஆடி, உள்ளத்தைக் கவர்ந்துகொண்ட ஒருவன், மணப்பருவம் எய்திய காலத்திலும் மறவாது, தன் மனைக்கு வந்து, பழைய அன்பு உரிமையால், தன் கையைப் பற்றிக் காட்டிய காதலைத், தானும் ஏற்றுக் கொண்டதை, ஒரு பெண், தன் தோழிக்குத் தெரிவித்தது இது :

5 சுடர்த் தொடிஇ! கேளாய்; தெருவில் நாம் ஆடும் மணற்சிற்பில் காலிற் சிதையா, அடைச்சிய கோதை பரிந்து, வரிப்பந்து கொண்டோடி, நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி, மேலோர் நாள், அன்னையும் யானும் இருந்தேமா, “இல்லீரே! உண்ணுநீர் வேட்டேன்” என வந்தாற்கு, அன்னை, “அடர் பொன் சிகரத்தால் வாக்கிச், சுடர் இழாய்! உண்ணுநீர் ஊட்டிவா” என்றாள்; என யானும், தன்னை அறியாது சென்றேன்; மற்றும், என்னை 10 வளைமுன்கை பற்றி நலியத், தெருமந்திட்டு,

“ அன்னாய்! இவன் ஒருவன் செய்தது காண்!” என்றேனா;
 அன்னை அலறிப் படர்தரத், தன்னையான்
 “ உண்ணுநீர் விக்கினான்” என்றேனா; அன்னையும்
 தன்னைப் புறம்பழித்து நீவ, மற்று, என்னைக்
 15 கடைக்கண்ணால் கொல்வான் போல் நோக்கி, நகைக்கூட்டம்,
 செய்தான் அக் கள்வன் மகன்.”

தோழி! நான் கூறும் இதைக் கேள்: தெருவில் மணல்
 வீடு கட்டி ஆடும் அக்காலத்தில் வீட்டைக் காலால் அழித்
 தும், கூந்தலில் சூடியிருந்த மலர்களைப் பறித்துப் பாழாக்கி
 யும், பந்தைக் கவர்ந்து ஓடியும், மனம் நோவத்தக்கன
 வற்றையே செய்யும் கொடியவனாகிய அச்சின்னம் சிறு
 பட்டி மகன், முன்னொரு நாள், அன்னையும் நானும் இருக்
 கும்போது எம் மனைக்கு வந்தான்; வந்து, ‘ வீட்டோரே!
 நீர்வேட்கை உடையேன்; உண்ணுநீர் தாருங்கள்’ எனக்
 கேட்டான். தாய், ‘ மகளே! பொன்னாலான கலத்தில்
 மொண்டு சென்று நீர் ஊட்டி வா’ எனப் பணித்தாள்.
 நானும், அவன் இன்னான் என்பதை அறியாமலே தண்
 ணீர் கொண்டு சென்றேன். தோழி! அப்போது அவன்
 என்ன செய்து விட்டான் தெரியுமா? திடுமென வளையல்
 அணிந்த முன் கையைப் பிடித்து வருத்தத் தொடங்கிவிட்
 டான். எதிர்பாராதவாறு இவ்வாறு செய்துவிடவே,
 நடுங்கி, ‘ தாயே! இவன் செய்ததை வந்து பாரேன்’ எனக்
 கூவிவிட்டேன். அன்னை அலறிப் புடைத்துக்கொண்டு ஓடி
 வந்தாள். அதற்குள் நான் சூழ்நிலையை உணர்ந்துகொண்
 டேன். அதனால், ‘ நீர் உண்ணும் போது விக்கினான்’ என்று
 துணிந்து ஒரு பொய் சொல்லி வைத்தேன். அன்னை,
 உடனே அவன் விக்கலைத் தீர்க்க, அவன் முதுகை மெல்
 லத் தடவிக் கொடுத்தாள். அவள் அது செய்ய, அவள்
 அறியாவாறு கடைக்கண்ணால் என்னைக் கொல்வதுபோல்
 பார்த்து, காதற் புணர்ச்சிக்கு வழி செய்து விட்டான்
 அக்கள்வன் மகன்.

அடைக்கிய - கூந்தலில் வைத்த. பரிந்து - அறுத்து. பட்டி -
 கேட்பார் அற்றவன். சிரகம் - நீர் உண்ணும் கலம். வாக்கி -

தெற்குத் திக்கிலும் வடக்குத் திக்கிலும் மாறி மாறி வருகின்றாய். மலையில் மறைந்து ஒளிந்து கொள்கின்றாய். அகன்ற பெரிய வானத்திலும் பல கதிர்களைப் பரப்பிப்பகல் நேரத்தில் மட்டும் விளங்குகின்றாய். இவ்வளவு குறைபாடுகளை உடைய நீ, உலகத்தைக்காக்கும் அரசர்கள் அடங்கி நடக்க இன்பத்தை விரும்பி. உலகம் மற்றவர்க்கும் பொதுவானது எனக் கூறும் சொல்லுக்குப் பொறுக்காது, தன் நாட்டின் இடம் சிறியது என்ற ஊக்கம் செலுத்த, பொருளைப் பாதுகாத்து வைத்துக் கொள்ளாமல் கொடுக்கும் கொடைத்தன்மையும், பகைவரை வஞ்சியாது எதிர் நின்று கொல்லும் படையும் உடைய சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதனுக்கு எவ்வாறு ஒப்பாவாய்? ஒப்பாக மாட்டாய்.

குறிப்புரை: மாறி வருதி-வடக்குத் திக்கிலும் தெற்குத் திக்கிலும் மாறி மாறி வருகின்றாய் என்பது ஒரு பொருள்; இராசிதோறும் மாறி வருகின்றாய் என்பது மற்றொரு பொருள். வழி மொழிந்து ஒழுக- வழிமொழிதலாது ஆணை கேட்டுப் பணிந்து நடத்தல். பொதுச் சொல் பொறா அது- இவ்வுலகம் மற்ற மன்னர்க்கும் பொதுவானது என்பதைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமை. அதாவது தானே உலகம் முழுவதையும் ஆளவேண்டும் என்பதாம்.

9. பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி

பாடியவர்: நெட்டியைமையார். திணை: பாடாண் திணை. துறை: இயன்மொழி; இயல்பைக்கூறுதல், தலைவன் எதிர் சென்று அவன் செய்தியையும் அவன் குலத்தோர் செய்தியையும் அவன் மேல் ஏற்றிக் கூறுதல். இதனை இயன்மொழி வாழ்த்து எனவும் சொல்வர்.

ஆவும் ஆஸியற் பார்ப்பான மாக்களும்
 பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் போணித்
 தென்புலம் வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்
 பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
 எம்அம்பு கடிவிடுதும் நும்அரண் சேர்மின்னன 5
 அறத்துஆறு நுவலும் பூட்கை மரத்தின்
 கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
 எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
 செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க்கு ஈத்த
 முந்நீர் விழவின் நெடியோன் 10
 நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே

தெளிவுரை: பசுவும் பசுவின் இயல்பைக் கொண்ட அந்தணரும் மகளிரும் பிணியுடையவரும், பாதுகாத்துத் தெற்குத்திசை வாழ்பவரான குடியில் இறந்தவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்களைச் செய்தற்குரிய பிள்ளைகளைப் பெறாதவரும் கேளுங்கள், யாம் எம் அம்புகள் விரைவாகச் செலுத்திப் போரிட இருக்கின்றோம். எனவே, நீங்கள் இங்கிருந்து நீங்கி உங்கட்குப் பாதுகாவலான இடத்தை அடைவீராக என்று அறநெறியைக் கூறும் மேற்கோளையும் அதற்கேற்ற வீரத்தையும் உடைய கொல்லும் இயல்பு கொண்ட யானை மீது எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் வானில் நிழலைச் செய்யும் எம் மன்னன் முதுகுடுமி வாழ்க! தம் முன்னோனான அரசன் சிவந்த இயல்புடைய பசிய பொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடல் தெய்வத்துக்குச் செய்த விழாவையுடைய நெடியோனால் உண்டாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளி என்ற ஆற்று மணலினும் பல காலம் வாழ்க!

குறிப்புரை: நெடியோன் பாண்டியர் குடியில் முற்காலத்திருந்த மிகப்பழைய மன்னருள் ஒருவன். அவன் முந்நீர்க்கு விழவு செய்தவன். அவன் காலத்திருந்தது, பஃறுளி

முதலான அரண்களையும் நாம் இனி இழந்துவிடுவோம்; ஏனென்றால், இவன் சினந்து பார்த்தான் என எண்ணியும், நின் பகைவேந்தர் நினக்குப் பணி செய்யத் தொடங்கினர். இத்தகைய நின் வலிமையுடனே நின் புகழை வாழ்த்திக் காண வந்தேன்.

குறிப்புரை: இதில் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையின் வெற்றியைச் சொல்வதால் அரச வாகையாம். யானையைப் பிடிப்பவர் குழிதோண்டி அதன்மீது மெல்லிய கழிகளைப் பரப்பி மணலை மூடி நிலம் போலத் தோன்றச் செய்வர். காட்டு யானை அதனைப் பொய் நிலம் என உணராது அதன் மீது நடக்கும்போது அக்குழியில் வீழ்ந்துவிடும். பின்பு பழகிய யானைகளைக் கொண்டு அதைப் பிடித்துப் பழக்குவர். கோள் தாழை-குலை தாழ்ந்து மக்கள் கொள்ளத் தக்க வகையில் உயர்ந்த தென்னை. நிலாப்போன்ற வெண்மையான மணலை 'நிலவு மணல்' என்றார். பயம்பு- பள்ளம். கோடு முற்றிய கொல் களிறு- மிகவும் முதிர்ந்த கொம்புடைய யானை. இறை - உயர்வு.

18. பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்

பாடியவர்: குடபுலவியனார். திணை: பொதுவியல். எல்லாத்திணைகளுக்கும் பொதுவானவற்றைக் கூறுவது. துறை: முதுமொழிக் காஞ்சி; அறம் பொருள் இன்பம் என்னுமன் முப்பொருளின் உறுதி தரும் தன்மையைக் கூறுவது.

முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்து பட்ட வியன் ஞாலம்
தாளின் தந்து தம்புகழ் நிரீஇ
ஒருதாம் ஆகிய உரவோர் உம்பல்
ஒன்றுபத்து அடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய

பெருமைத்து ஆகநின் ஆயுள் தானே

நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதாஉம் இனவானை

நுண்ஆரல் பருவரால்

குருஉக்கெடிற்ற குண்டுஅகநி

வான்உட்கும் வடிநீண்மதில்

மல்லன்முதூர் வயவேந்தே

செல்லும் உலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்

ஞாலம் காவலர் தோள்வலி முருக்கி

ஒருநீ ஆகல் வேண்டினும் சிறந்த

நல்இசை நிறுத்தல் வேண்டினும் மற்றதன்

தகுதி கேள்இனி மிகுதி யாள

நீர்இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே

உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்

உணவெனப் படுவது நிலத்தோடு நீரே

நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு

உடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னோரே

வித்திவான் நோக்கும் புன்புலம் கண்ணகன்

வைப்பிற்று ஆயினும் நண்ணி ஆளும்

இறைவன் தாட்குஉத வாதே அதனால்

அடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே

நிலன்நெளி மருங்கின் நீர்நிலை பெருகத்

தட்டோர் அம்ம இவண்தட் டோரே

தள்ளா தோர்இவண் தள்ளா தோரே

தெளிவுரை: ஒலிக்கும் கடலால் முழுவதும் சூழப்
பட்டுள்ள பரந்த அகன்ற இவ்வுலகத்தைத் தம் முயற்சியால்
கொண்டு தம் புகழை நிறுத்தித் தாமே ஆண்டவரின் வழியில்

10

15

20

25

30

தெளிவுரை

வந்தவனே! ஒன்றைப் பத்து முறையாக அடுக்கப்பட்ட கோடி என்ற எண்ணக்கடைசி எண்ணாகக் கொண்ட சங்கு முதலான பேர் எண் அளவில் நின் வாழ்நாள் விளங்குவதாகுக. நீரில் பொருந்தத் தாழ்ந்துள்ள குறுகிய காஞ்சி மரத்தினது மலரைக் கவரும் இனமான வாளை மீன்களையும், சிறிய ஆரல் மீன்களையும், பருத்த வரால் மீன்களையும், நல்ல நிறமுடைய கெடிற்று மீன்களையும் உடைய குழிந்த நீர் நிலையையும் வானமும் அஞ்சத் தக்க நீண்ட மதிலையும் உடைய வளப்பம் பொருந்திய ஊரினையுடைய வலிய மன்ன! நீ செல்ல வேண்டிய மறுமை உலகத்தில் அனுபவிக்கும் செல்வத்தை விரும்பினாலும், இவ்வுலகத்தைக் காக்கும் மன்னர்களின் தோள் வலிமையைக் கெடுத்து நீ புகழையும் இவ்வுலகத்தில் நிறுத்த வேண்டினாலும், அந்த விருப்பத்துக்கேற்ற செயலையான் சொல்வேன்! இப்போது கேட்பாயாக; சான்றோய்! நீரை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ள உடம்புக்கெல்லாம், உணவைக் கொடுத்தவர் உயிரைக் கொடுத்தவர் ஆவர். உடம்பு உணவை முதலாக உடையது. எனவே உணவு என்று சொல்லப்படுவது, நிலத்துடன் கூடிய நீராகும். அந்த நீரையும் நிலத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தவர் இவ்வுலகத்தில் உடலையும் உயிரையும் படைத்தவர் ஆவர். நெல் முதலானவற்றை விதைத்து மழையை எதிர்பார்த்திருக்கும் புல்லிய புன்செய் நிலம் இடம் அகன்ற நிலமாக இருப்பினும் அதை ஆளும் மன்னனின் முயற்சிக்குப் பயன் தருவதில்லை. ஆதலால் வெல்லும் போரையுடைய செழியனே! நான் கூறிய இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைவாய் நிலம் பள்ளமான இடத்தில் நீர்நிலை பெருகும்படி நீரைக் கூட்டியவர், தாம் செல்லும் உலகத்துக்குச் செல்வம் முதலான மூன்றையும் இவ்வுலகத்தில் தம் பெயருடன் கூட்டியவர் ஆவார். அப்படி அந்த நீரைக் குழிந்த இடத்தில் நிலைத்து நிற்கக் கூட்டாதவர் இவ்வுலகத்தில் தம் பெயரை நிலை நிறுத்தாதவர் ஆவர். எனவே, நீயும் நீர் நிலை பெருகக் செய் என்றார்.

முழுந்
பாந்த
நாள்
உரு
உன்
பரு
ர்த்
க்
ன்
ரு
T6
ய்
F

குறிப்புரை: மற்று, அம்ம, அசைநிலை, நீரும் நிலமும் ஒன்றாய்க் கூட்டியவர் உடலையும் உயிரையும் கூட்டியவர். இதனால் செல்லும் உலகத்துக்குரிய செல்வம் படைத்தவர் ஆவார். வான் நோக்கும் புலம் உதவாது எனவே நீர்நிலை பெருகச் செய்ததால் ஆன நல்ல நிலம் (நன் செய்) மன்னனின் முயற்சிக்கு உதவும். உதவிப் பிறமன்னரின் தோள்வலியை அழிக்கச் செய்யும் என்பதை உணர்த்தினார். 'நீர்நிலை தட்டோர் இவன் தட்டோர்' என்றதால் இந்தவுலகத்தில் புகழ் நிறுத்துவதைக் குறித்தார். உடல் உணவால் வளர்வதால் 'உணவின் பிண்டம்' என்றார். நீரும் நிலமும் புணரியோர் - நீர் இல்லாத இடத்தில் நீர் நிலையை உண்டாக்கியவர். அணை கட்டுதல் என்பது இக்கால வழக்கம். ஆறு, ஏரி முதலிய நீர்ப்பாய்ச்சல் இல்லாத மழையை எதிர் பார்க்கும் நிலங்களை வான் நோக்கும் புன்புலம் என்றார். இக்காலத்தில் இது வான வாரி (மானாவாரி) என வழங்கும். நிலன் நெளி மருங்கு - இயல்பாக நிலம் குழிந்திருக்கும் இடம். செல்வம் முதலிய மூன்று. 1. செல்லும் உலகத்துச் செல்வம்: 2. மன்னரின் தோள்வலிமையை அழித்தல். (வெல்லுதல்), 3. நீர்நிலைகளை உண்டாக்குதல், தளைத்தல்-சேர்த்தல்: புணர்த்தல். 'தளைத்தல்' 'தட்டல்' எனப்பட்டது. பள்ளமான இடங்களில் நீண்ட கரை (அணை) கட்டி நீரைத் தேங்கச் செய்தலைத் 'தளைத்தல்' என்றார். உயிரையும் உடம்பையும் படைப்பது அறம். பிற மன்னர் தோள் வலியை அழிப்பது பொருள். நல்ல புகழை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல் இன்பம். எனவே, அறம் முதலான மூன்றும் உரைக்கப்பட்டன.

19. பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்
செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்

பாடியவர்: குடபுலவியனார். திணை: வாகை. துறை: அரச
வாகை.

மேலே சென்று, அங்கு வருந்தப் போர் செய்யாது போனால்
பொருந்திய தீதற்ற நெஞ்சத்தால் காதல் கொள்ளாத ப...
வகைப்பட்ட கரிய கூந்தல் பொருந்திய பொது மகளிரின்
பொருத்தமில்லாத சேர்க்கையில் என் மாலை துவள்வதாகு.

குறிப்புரை: ஆற்றலை உடையவர்பிறர் ஆற்றலை அறிந்து
அதற்கு ஏற்ப நடத்தல் அறிவுடைமை. அதனை அறியாமல்
பகைவன் படை தொடுத்தான். அதனை அறியாமல்
என்றான். புலி எப்போதும் மறைவில் குகையில் உறங்கும்
இயல்புடையது. அத்தகைய புலி மனிதரும் மற்ற விலங்கு
களும் காண உறங்கிட அதை இடறும் குருடன் நிச்சயமாக
அப்புலியால் கொல்லப்படுவது உறுதி. எனவே, நலங்கிள்ள
பகைவனை 'உய்ந்தனன் பெயர்தலோ அரிது' என்றுரைத்தான்.
'தீதில் நெஞ்சத்து... என்தாரே' - உள்ளத்தில் அன்பு கொள்ளாத
பொது மகளிருடன் புணரும் போது என் மாலை மார்பின்
குழைவதாகுக என்றான். இதனால் அவன் மனைவியின்
மாட்டுக் கொண்ட அன்பும் பொது மகளிரை எண்ணாத
மேம்பாடும் புலனாகும். ஒழுக்கமுடையார் பொது மகளிரைக்
கூடார் என்பது இங்குக் குறிக்கத்தக்கது.

74. சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை

இம்மன்னன் தொண்டியைத் தலைநகராகக் கொண்டு
ஆண்ட இரும்பொறை என்ற சேர மரபினருள் ஒருவன்.
இவனுடைய நண்பர் புலவர் பொய்கையார்.
இம்மன்னனுக்கும் சோழ மன்னன் செங்கணானுக்கும்
கழுமலத்தை அடுத்த திருப்போர்ப்புறம் என்ற இடத்தில் போர்
நிகழ்ந்தது. அதில் இரும்பொறை தோற்றான். செங்கணான்
இவனைக் குணவாயிற் கோட்டம் என்ற இடத்தில் சிறை
வைத்தான். ஒருநாள் இவனுக்கு நீர் வேட்கை மிக காவலரை
நீர் கேட்டான். அவர்கள் காலம் தாழ்த்து நீரைத் தந்தனர்.
அதனை உண்ணாது, அவமானத்தினால் குன்றி, தவ்

உள்ளத்தின் எண்ண ஓட்டங்களை ஒரு பாட்டாக எழுதி வைத்துவிட்டு உயிர் துறந்தான் இரும்பொறை. திணை: பொதுவியல் துறை: முதுமொழிக் காஞ்சி. அறிவு சான்றவர் குற்றம் நீங்கி ஆராயும் உலகியலுள் முடிந்த பொருள்களான அறம், பொருள், இன்பம் என்பவற்றின் உறுதித் தன்மையை எடுத்துச் சொல்லுதல்.

குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்
ஆள்அன்று என்று வாளின் தப்பார்
தொடர்படு ஞமலியின் இடர்ப்படுத்து இரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை இன்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாம்இரந்து உண்ணும் அளவை
ஈன்ம ரோஇவ் உலகத் தானே?

5

தெளிவுரை: மன்னர், தம் மரபில், குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும், தசைப்பிண்டம் பிறந்தாலும், அவற்றை ஆள் அல்ல என்று எண்ணி; வாளால் வெட்டிப் பிளந்து அடக்கம் செய்தலில் தவறமாட்டார். போரில் வாளால் வெட்டுண்டு மடியாது, சங்கிலியரல் கட்டப்பட்ட நாய் போல் விலங்கைப் பூட்டித்துன்புறுத்திச்சிறையிலே இட்ட பகைவரின் உதவியால் கொண்டு வரப்பட்ட தண்ணீரை, அவரிடம் யாசித்துக் கேட்டு உண்ண மாட்டோம் என்ற மன உறுதியில்லாது, வயிற்றில் ஏற்பட்ட தீயைத் தணிக்க வேண்டி, யாசித்து உண்ணும் இயல்புடையவரை, அம் மன்னர், இவ்வுலகத்தே பெற்றெடுப்பாரோ?

குறிப்புரை: 'குழவி இறப்பினும்... வாளில் தப்பார்' - பண்டைக் காலத்தில் மன்னர் போரில் பகைவரால் புண்பட்டு இறப்பவர் வீர துறக்கத்தை அடைவர் என்பர். அவ்வாறின்றி நோயால் இறந்தால் அவர் உடம்பைத் தருப்பைப் புல்லில் கிடத்தி வாளால் வெட்டி, போரில் இறந்தவர் கதியை இவா

அடைவாராக என்று கூறி அவ்வுடம்பை அடக்கம் செய்வர். அங்ஙனம், இன்றித் தாய் வயிற்றினின்று இறந்து பிறந்த குழந்தையையும், உருவம் இல்லாமல் தசைப் பிண்டமாகப் பிறந்ததையும் தருப்பைப்புல்லில் கிடத்தி வாளால் வெட்டி விர சொர்க்கம் புகுவதாகுக என்று இறைவனை வேண்டி அடக்கம் செய்வர். இதனையே இவ்வடிகள் உணர்த்துகின்றன. தொடர்பு படு சூமலியின்... இவ்வுலகத்தானே- மறக்குடியில் தோன்றிய யான், சங்கிலியால் நாய் போல பகைவராலே பிணிக்கப்பட்டு, சிறையில் இருந்து நீர் கேட்டு அவர் தந்ததை உண்ணேன் என மறுக்கும் மனவன்மை இல்லாது, அவர் தாமாகத் தராததைக் கேட்டு உண்ணும் இழிந்த நிலையுடைய மகனோ நான்! மன்னர் என்னைப் போன்ற இழிமகனைப் பெறாதிருப்பாராக! என்றான் இரும்பொறை. குழவி- குழந்தை; ஊன்தடி- உருவம் அற்ற தசைப்பிண்டம்; சூமலி- நாய்; இரீஇய- இருத்திய; கேளல் கேளிர்- உறவல்லாத உறவினர். அதாவது பகைவரின் சிறைக் காவலர்; சிறுபதம்- உண்ணும் நீர்; மதுகை- மனவன்மை; இச்செய்யுள், மன்னர்க்கு மானத்துக்கு மேலான அறமும், பொருளும், இன்பமும், இல்லை என்று இரும்பொறை கூறியதை உணர்த்துவதால் 'முதுமொழி வஞ்சி' என்ற துறை.

75. சோழன் நலங்கிள்ளி

பாடியவர்: சோழன் நலங்கிள்ளி. இவனது அவைக் களத்தில் அரசு பாரம் பற்றிய பேச்சு எழுந்தது. அப்போது நலங்கிள்ளி கூறியதாக இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது. திணை: பொதுவியல்; துறை பொதுமொழிக் காஞ்சி.

மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்றம் உய்க்கெனப்
பால்தர வந்த பமலி...

அளிப்பவன் என்றார். அவர்கட்டாகவும் - பகைவரிடத்தே இருக்கவும்; பாண்கடன் அதாவது வெல்வதற்கு முன்பே பகைவர் மதிலைப் பாணர்க்குக் கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால், பின்பு அதனை வென்று அவரிடம் தரும் வரை அது கடன்போல் விளங்குவதால் 'பாண்கடன்' என்று கூறினார். பாணர்க்குப்பட்ட கடன் என்பது பொருள். கடன் - கடமை. நீரையுடைய தாழ்ந்த இடத்திற்கு (நீர்நிலைக்கு) செல்லும்

204. வல்வீல் ஓரி

பாடியவர்: கழைதின் யானையார். திணை: பாடாண்திணை. துறை: பரிசில் துறை.

ஈயென இரத்தல் இழிந்தன்று அதன்எதிர்
 ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று
 கொள்ளனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று அதன் எதிர்
 கொள்ளேன் என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று
 தெண்ணீர்ப் பரப்பின் இமிழ்திரைப் பெருங்கடல் 5
 உண்ணார் ஆகுப நீர்வேட் டோரே
 ஆவும் மாவும் சென்று உணக் கலங்கிச்
 சேறொடு பட்ட சிறுமைத்து ஆயினும்
 உண்ணீர் மருங்கின் அதர்பல ஆகும்
 புள்ளும் பொழுதும் பழித்தல் அல்லதை
 உள்ளிச் சென்றோர் பழியலர் அதனாற்
 புலவேன் வாழியர் ஓரி விசும்பின்
 கருவி வானம் போல
 வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

10

தெளிவுரை: இழிந்தவன் ஒருவன் உயர்ந்தவனிடம் கூறும் சொல்லால் ஈ என்று சொல்லி இரப்பது என்பது இழிந்ததாகும். அங்ஙனம் அவன் ஈ என்று இரப்பதற்கு எதிராக 'நான்

தாமாட்டேன்' என்று சொல்லி மறுத்தல் அந்த இரத்தலைவிட இழிந்ததாகும். ஒருவன் தன்னிடம் வந்து இரப்பதற்கு முன்னமேயே அவன் குறிப்பை முகத்தால் உணர்ந்து 'இதைப் பெறுவாயாக!' என்று சொல்லிக் கொடுப்பது ஒருவனுக்கு உயர்ந்ததாகும். அங்ஙனம் கொடுக்கும்போது அதற்கு எதிராகப் "பெற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்" என்று கூறி ஒருவன் மறுப்பது அந்தக் கொடையை விட உயர்ந்ததாகும்.

தெளிந்த நீர்ப்பரப்பால் ஒலிக்கும் அலைகளையுடைய பெரிய கடல்நீரை நீர் வேட்கை உடையவர் உண்ணமாட்டார். பசுவும் மற்ற விலங்குகளும் சென்று உண்பதால் கலங்கிச் சேற்றுடன் கூடிய சிறுமையுடையதானாலும் உண்ணும் நீரையுடைய தாழ்ந்த இடத்திற்கு (நீர்நிலைக்கு) செல்லும் வழிகள் பலவாகும். பரிசில் பெற விரும்பியவர், வள்ளல்கள் தமக்குப் பரிசில் தாராது போனால் தாம் புறப்பட்டுச் செல்லும் வழியில் உண்டாகும் பறவை நிமித்தத்தையும் புறப்பட்ட நேரத்தையும் தாம் பரிசில் பெறாமைக்குக் காரணம் அவையே ஆம் எனப் பழிப்பதே அல்லாது, தாம் பரிசில் பெற எண்ணிச் சென்ற வள்ளல்களைப் பழித்துக் கூற மாட்டார். எனவே, வானத்தில் மின்னல் முதலான தொகுதியுடைய மழை போல வரையாது அளிக்கும் வள்ளலே, உன்னைநான் வெறுக்க மாட்டேன், வல்வில் ஓரியே! நீ வாழ்க!

குறிப்புரை: ஈ என்று இரத்தலும், ஈயேன் என்று மறுத்தலும் இழிவாகும். இரப்பவரின் உள்ளக் குறிப்பை அறிந்து கொள் எனக் கொடுப்பது உயர்வு என்றும் சொல்லி, இவற்றுள் நீ விரும்பியதைச் செய்க என்று புலவர் குறித்தார். ஈ என்பது இழிந்த ஒருவன் உயர்ந்தவனிடத்து இரந்து கேட்கும்போது சொல்லக்கூடிய சொல்லாகும். வறியவன் ஒருவன் தன் வறுமையைச் சொல்லி இரப்பதால் உண்டாவது இழிவே அல்லாது வேறு இல்லை. ஆனால் அவனுக்கு இல்லை என்று சொல்லுபவன் தன்னிடம் பொருள் இல்லை என்று சொல்லும்

இழிவுடனே பொய் கூறிய இழிவும் அவனைச் சேரும். ஆதலால் 'ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று' என்றார். ஏற்பவர் 'ஈ என்று கேட்பதற்கு முன்னமேயே கொள்வாயாக!' என்று அவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால், அது மற்றவரிடம் உள்ள இழிவை மறைத்துப் பாதுகாப்பதால் புகழ் உண்டாகி உயர்வுதரும். எனவே 'கொள்ளெனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று' என்றார். 'கொள்ளேன் எனக் கூறுவதால் பிறக்கும் பெருமிதம், கொடுக்கப்படுகின்ற பொருள் மற்றவர்க்குக் கொடுக்கப் பட்டுப் பயன்படுகின்ற முறையால் ஏற்படும் புகழைவிட மேன்மையுறுவதால் 'அதனினும் உயர்ந்தன்று' என்றார். இழிந்தன்று - இழிந்தது; உயர்ந்தன்று - உயர்ந்தது.

205. கடிய நெடுவேட்டுவன்

பாடியவர்: பெருந்தலைச் சாத்தனார். திணை: பாடாண்திணை. துறை: பரிசில் துறை.

முற்றிய திருவின் மூவர் ஆயினும்
 பெட்பின்றி ஈதல் யாம்வேண் டலமே
 விறற்சினம் தணிந்த விரைபரிப் புரவி
 உறுவர் செல்சார்வு ஆகிச் செறுவர்
 தானுளம் தபுத்த வாள்மிகு தானை
 வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந
 சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
 மான்கணம் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்
 நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
 ஆர்கலி யாணர்த் தரீஇய வீழ்த்துக்
 கடல்வயிற் குழீஇய அண்ணலங் கொண்மூ
 நீரின்று பெயரா ஆங்குத் தேரொடு
 ஒளிறுமருப்பு ஏந்திய செம்மற்
 களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே.

5

10

குறிப்புரை: "தன் மகன் புறங்காட்டி ஓடும்போது புறப்
புண்பட்டு இறந்தான் என்பதைக் கேட்டு, அப்படியாயின்
அவன் பால் குடித்த என் மார்பை அறுத்தெறிவேன். என்று
போர்க்களம் புகுந்து, அங்குத் தன் மகன் மார்பிலும், என்ரு
லும் புண்பட்டு இறந்தான் என்பதையுணர்ந்து அவனைப்
பெற்ற போது அடைந்த மகிழ்ச்சியைவிட பெரு மகிழ்ச்சி
அடைந்தாள்" என்பதாம். நிரம்பாமென்றோள் - முதுமையால்
தோள் சரிந்தமையால் 'நிரம்பா மென்றோள்' என்றார். முள்ளி
மருங்கு - தாமரை இலை போன்ற வயிறு. பசுமை இல்லாது
வெளுத்து நரம்பு வெளிப்பட்டுத் தோன்றிச் சுருங்கி நின்றதால்
வயிற்றைத் தாமரை இலைக்கு உவமை கூறினார். முள்ளி
அழிந்து மாறினன் - பகைவர் படையைக் கண்டு அஞ்சி படை
காட்டி ஓடும்போது புண்பட்டு இறந்தனன். சினைஇ - சினைந்து.
படு பிணம் - போர்க்களத்தில் இறந்து கிடக்கும் வீரர்களின்
பிணங்கள். பெயரா - திருப்பிப் பார்த்து. காணூஉ - கண்டு
உடைந்தனனாயின் - அத்தாய், மகன் வீரத்தில் நம்பிக்கை
உடையவள். ஆதலால், உடைந்தனனாயின் என்றாள். சிதைந்து
வேறாகிய படுமகன் கிடக்கை காணூஉ ஈன்ற ஞான்றினும்
பெரிதுவந்தனளே - தன் மகன் உடல் வெட்டுண்டு கிடப்பதைக்
கண்டதும் அன்புடன் அவனைக் கட்டியமூவதன்றி உவகை
யால் உள்ளம் பூரித்தாள். சிதைந்த வுடல் அவளது உள்ளத்தை
வருத்தவில்லை. விழுப்புண்பட்டு மிக்க புகழ் கொண்டதுடன்
குடிப்பழியையும்போக்கினான். ஆதலால் அவளுக்கு மகிழ்ச்சி
பெரியதாயிற்று, துழவுவோள் - ஒவ்வொரு பிணமாகப் புரட்டி
அவள் ஆராய்ந்தாள். ஆதலால் 'துழவுவோள்' என்றார்.

279. ஒக்கூர் மாசாத்தியார்

பாடியவர்: ஒக்கூர் மாசாத்தியார். ஒக்கூர் என்பது ஊரின்
பெயர். பெண் பால் புலவருள் இவரும் ஒருவர். திணை:
வாகை. துறை: மூதில்முல்லை. இதன் இலக்கணம்; 'அடல்

தெளிவுரை
 வெல் ஆடவர்க்கன்றியும் அவ்வில், மடவரல் மகளிர்க்கு மறம்
 மிகுந்தன்று. இதன் பொருள்: “வெற்றியுடைய மறக்குடியில்
 கோன்றிய ஆடவர்க்கேயன்றி அக்குடியில் பிறந்த மகளிர்க்கும்
 மறப்பண்பு மிகுந்து விளங்குவதைக் கூறுவதாகும்.”

✓ கெடுக சிந்தை கடிதுஇவள் துணிவே
 மூதின் மகளிர் ஆதல் தகுமே
 மேல்நாள் உற்ற செருவிற்கு இவள்தன்னை
 யானை எறிந்து களத்துஒழிந் தனனே
 நெருநல் உற்ற செருவிற்கு இவள்கொழுநன் 5
 பெருநிரை விலக்கி ஆண்டுப்பட்டனனே
 இன்றும் செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
 வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித்து உடீஇப்
 பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி
 ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
 செருமுக நோக்கிச் செல்க என விடுமே. 10

தெளிவுரை: முன் நாள் நடந்த போரில் இவளுடைய
 தந்தையானவன் யானையைக் கொன்று தானும் வீழ்ந்து
 இறந்தான். நேற்று உண்டான போரில் இவளுடைய கணவன்
 பெரும் பசுமந்தைகளைக் கவர்ந்து செல்லாதவாறு பகைவரைத்
 தடுத்து நின்று போரிட்டு அங்கு மாண்டான். இன்றும் போர்க்கு
 எழுமாறு வீரரை அழைக்கும் பறையின் ஒலியைக் கேட்டு வீரப்
 புகழில் விருப்பம் கொண்டு, அறிவு மயங்கி, ஒரே மகனை
 யுடைய இவள், அம்மகனின் கையிலே போர் செய்வதன்
 பொருட்டாக வேலைத் தந்து, வெண்மையான ஆடையை
 விரித்து அவனது இடையில் உடுத்தி, உலறி விரிந்த மயிர்க்
 குடுமியில் எண்ணெயைத் தடவிச் சீவி, “போர்க்களம் நோக்கிச்
 செல்வாயாக” என்று சொல்லி விடுக்கின்றாள்! இவளது துணிவு
 மிகவும் கொடியது. இத்தகைய எண்ணம் இவளுக்கு உண்டாவ

தால் இவள் மறக்குடியில் பிறந்தவள் ஆவது பொருந்தும்!
இவ்வாறு இவள் கொள்ளும் துணிவுடைய எண்ணம் அழிவ
தாக்கு!

குறிப்புரை: "முன் நாளும் அதற்கு முந்தைய நாளும்
இவளுடைய கணவனும் தந்தையும் போரில் மாண்டனர்.
அங்ஙனமாக, தனக்கு ஒரே மகனாக உள்ள சிறுவனையும்
இன்று போருக்கு அனுப்புகின்றாள். இவளுக்குத்தான்
எத்தகைய துணிவு! இதனால் இவள் மறக்குடி மகள் என்பது
பொருந்துவதே! ஆயினும் இவளது துணிவுடைய எண்ணம்
கெடுக!" என்பது கருத்து. மூதில் - முதுகுடி; அதாவது .கல்
தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த குடி...
தன்னை - தன்+ஐ; தன் தந்தை; தன் தமையன் எனவும் கூறலாம்.
இவளுடைய மகனும் இளையன்; போர்க்குச் செல்லும் பருவம்
உறாதவன். இதனை அறிந்து கொள்ளாமல் அவள் அச்சிறு
வனைப் போர்க்கு அனுப்புதல் '(அறிவு) மயங்கி' என்றும்,
அங்ஙனம் அறிவு மயங்கக் காரணம் மறப் புகழில் ஏற்பட்ட
விருப்பம் ஆதலால் விருப்புற்று, என்றும் கூறினார். பெருநிரை
விலங்கி - பெரிய ஆநிரையைப் பகைவர் கவர்ந்து செல்லாத
வண்ணம் குறுக்கிட்டுத் தடுத்து. வெளிது - வெண்மையான
ஆடை. பாறுமயிர் - உலர்ந்து விரிந்த தலை மயிர். இவள் உலக
வாழ்வில் உயிரை விட வீரத்தையே பெரிதாக எண்ணுபவள்.
ஆதலால் தன் ஒரே மகனையும் போருக்கு அனுப்பினாள்.
'சிந்தை கெடுக', 'இவள் துணிவு கடிது' என்பவை இகழ்வது
போல் புகழ்ந்து கூறப்பட்டவையாம்.

280. மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

பாடியவர்: மாறோக்கத்து நப்பசலையார். திணை: பொது
வியல். துறை: ஆனந்தப் பையுள். இதன் இலக்கணம்: "விழு
மங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை, கொழுநன் வீழக் குழைந்துயங்
கின்று" (புறப்பொருள் வெண்பா மாலை - பொதுவியல் - 13)

முல்லைப்பாட்டு

முல்லை மலர் கற்பினை உணர்த்தும்

பத்துப்பாட்டில் பாட்டு என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடல்கள் இரண்டு. ஒன்று முல்லைப்பாட்டு. மற்றொன்று குறிஞ்சிப்பாட்டு. பத்துப் பாட்டில் அகப்பாடல்களாக அமைந்தவை நான்கு. அவற்றுள் ஒன்று முல்லைப்பாட்டு.

நால்வகை நிலங்களாகிய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகியவை மலர்களால் பெயர் பெற்றன. தொல்காப்பியர் நால் நிலங்களைக் கூறிப் பாலைநிலத்தைத் தனியாகக் கூறி விளக்கம் தரவில்லை.

பொதுநிலையில் முல்லைமலரைக் கற்புக்கு அடையாளமாகக் காட்டுவர். பத்துப்பாட்டில் குறைந்த அடிகளையுடையது (103) முல்லைப் பாட்டு.

சங்க இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியவை. பெரும்பொழுதாகக் கார்காலத்தை, சிறு பொழுதாக மாலைக்காலத்தை முல்லை நிலத்திற்குரியதாகக் கூறுவர்.

காரும் மாலையும் முல்லை (தொல். 952)

என்பது தொல்காப்பியம்.

முல்லைப்பாட்டில் கார்கால வருணனையும், மாலைக்கால வருணனையும் உள்ளன. போர்க்குச்சென்ற தலைவனைக் கார்காலத்தில் மாலைப்பொழுதில் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றாள் தலைவி.

பழங்காலத்தில் போர்க்களத்தில் விளக்கேற்றுவதற்கு மகளிர் இருந்தனர் என்ற செய்தி முல்லைப்பாட்டின் வழி தெரிகிறது.

காலத்தை உணர்த்துவதற்கு எனச் சில கருவிகள் இருந்தன. அதை அரசனுக்கு உணர்த்துவதற்கும் வேலையாட்கள் நியமிக்கப் பெற்றிருந்தனர்.

போர்க்களத்தில் வீரர்களை எவ்வாறு அரசன் பாதுகாக்கிறான், போரில் புண்பட்ட வீரர்களுக்கு எவ்வாறு ஆறுதல் அளிக்கிறான் போன்ற செய்திகளையெல்லாம் முல்லைப்பாட்டுத் தருகிறது.

முல்லைப் பாட்டு

ஆசிரியர்-காவிரிப் பூம்பட்டினத்துப் பொன் வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார். முல்லை என்ற சொல் ஐவகை நிலங்களுள் ஒன்றாகிய முல்லை நிலம், முல்லைக் கொடி, முல்லை மலர், முல்லைத் திணை, கற்பு, இயல்பு போன்ற பல பொருள்களைக் குறிக்கும். இங்கு முல்லைத் திணை என்ற பொருளில் முல்லை ஒழுக்கமாகிய ஆற்றி இருத்தலைக் குறிக்கும்.

பாட்டு என்பது அடிகளால் பரந்து பட்ட ஓசையுடன் வருவது. அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே (தொல்காப்பியம் -1292) அது ஓசையால் நான்கு வகைப்பெறும். வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என இம்முல்லைப்பாட்டு அகவலோசையால் அமைந்த ஆசிரியப்பாட்டு.

முல்லைத் திணை பற்றிக் கூறும் ஆசிரியப்பாட்டு என விரியும், பத்துப் பாட்டில் பாட்டு என்ற தலைப்பில் அமையும் பாடல்கள் இரண்டு. ஒன்று முல்லைப்பாட்டு, மற்றது குறிஞ்சிப்பாட்டு.

முல்லைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள்
முதற்பொருள் நிலமும் பொழுதும்

நிலம் மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் (தொல். 951)

திருமால் விரும்பி வாழ்கின்ற காடும், காடு சார்ந்த இடமும்

பொழுது- காரும் மாலையும் முல்லை (தொல்.952)

பெரும்பொழுது- கார்காலம் ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்கள்

சிறுபொழுது- மாலை. மாலை6 முதல் 10 மணிவரை

கருப்பொருள்கள்

தெய்வம்- திருமால்

உணவு- வரகு, சாமை, முதிரை போன்றவை

விலங்கு-மான், முயல் வகைகள்

மரம்-காயா, பிடவம், குருந்தம், கொன்றை போன்றவை

பறவை-காட்டுக்கோழி, சிவல், கவுதாரி, காடைவகை

பறை-ஏறுகோள் பறை

தொழில்-வரகு, சாமை விதைத்தல், கால்நடை மேய்த்தல்

யாழ்- முல்லை யாழ்

பண்-முல்லைப்பண்

ஊர்-பாடி, சேரி, பள்ளி போன்றவை

நீர்-குறுஞ்சுனை, கான்யாறு போன்றவை

மலர்கள் -முல்லை, குல்லை, தோன்றி, பிடவம், தளவம் போன்றன.

தெய்வம், உணாவே, மா, மரம், புள், பறை,

செய்தி, யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப (தொல்-964)

இவை முல்லைக்குரிய கருப்பொருள்கள்.

உரிப்பொருள்கள் இருத்தலும், இருத்தல் நிமித்தமும், தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன், தான் குறிப்பிட்டுச் சென்ற கார்காலத்தில் வாரா திருந்தாலும், தலைவி அவனுக்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருத்தலாகும்.

கருக்கம்

இம்முல்லைப் பாட்டுத் தலைவன் வேனிற் காலத்தில் போர் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான், கார்காலத்தில் வருவதாகக் கூறிச் சென்றான். கார்காலம் தொடங்கியும் தலைவன் வரவில்லை. தலைவி கவலையுடன் காத்திருக்கிறாள்.

மாலைப் பொழுதில் மழை பெய்தது. அவள் துன்பத்தைக் கண்ட முதிய பெண்டிர் நற்செயல் கேட்கத் திருமால் கோவிலில் சென்று தொழுது நின்றனர். அப்போது, தாயைப் பிரிந்து நின்ற கன்றுகள் தாயைக் காணாது தவித்து நின்றன. அக்காட்சியைக் கண்ட இடைக்குலப்பெண், அக்கன்றுகளை நோக்கி, உங்கள் தாயார் விரைவில் வந்து விடுவர் என்று கூறுகிறாள். விரைவில் வந்து விடுவர் என்று கூறிய நற்சொல்லைக் கேட்ட முதிய பெண்டிர், தலைவியிடம் சென்று, தலைவனும் விரைவில் வந்து விடுவான் என்று கூறுகின்றனர். இருப்பினும் தலைவி, தலைவனின் பிரிவாற்றாது வருந்துகின்றாள்.

தலைவன் பகைவர் நாட்டில் பாசறை அமைத்துத் தங்கி யிருக்கின்றான். யானைகள் உண்ணாதிருக்கின்றன. உண்ணச் செய்கின்றனர் யானைப் பாகர்கள். குறுந்தொடி மகளிர் பாசறையில் இரவில் விளக்கேற்றுகின்றனர். முதிய அனுபவமுடைய காவலர் காவல் புரிகின்றனர். பொழுது அறிந்து கூறுவோர், அரசனிடம் பொழுதைக் கூறுகின்றனர். பாசறையின் உள்ளே ஊமையரான மிலேச்சர் காவலராய் இருக்கின்றனர்.

பாசறைப் பள்ளியறையில் தலைவனின் நிலையும், வீட்டில் இருக்கின்ற தலைவியின் நிலையும் விவரிக்கப்பெறுகின்றன. தலைவன் பகைவரை வென்று அவர் தந்த திறைப்பொருள்களுடன் முல்லை நிலத்தைக் கடந்து வருகின்றான். அவன் தோரில் பூட்டியிருந்த குதிரைகள் கனைக்கும் ஓசை தலைவியின் செவிகளை நிரப்பின. அதனால் தலைவன் வருகை அறிந்து தலைவி மகிழ்கின்றாள்.

கடலமுகநது வந்தன்று கார்.

முல்லைப்பாட்டு-தெளிவுரை

கார்கால மாலைப்பொழுது

நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு

வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை

நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்

பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலன்ஏர்பு

5 கோடுகொண்டு எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை

(அ-ள்) நனம் தலை-அகன்ற இடம். வளைஇ-வளைத்து, நேமி-சக்கரம், வலம்புரி-சங்கு, மா-இலக்குமி, தடம்-பெரிய, மாஅல்-திருமால், எழிலி-மேகம், புன்-துன்பம்.

இப்பகுதியில் முல்லை நிலத்திற்குரிய பெரும் பொழுதாகிய கார் காலத்தையும், சிறுபொழுதாகிய மாலைக் காலத்தையும் குறித்துள்ளார்.

முல்லை நிலத்தெய்வமாகிய திருமாலும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளார்.

(தெ-ரை) இடமகன்ற இந்நிலவுலகத்தை வளைத்தவன் திருமால். ஒரு கையில் சக்கரத்தையும் ஒரு கையில் வலம்புரிச் சங்கையும் பொறித்த பெரிய கைகளையுடையவன். இலக்குமியை மார்பில் தாங்கியுள்ளான். வாமன அவதாரத்தில் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி நிலவுலகைத் தானம் செய்தபோது மாலின் கையில் நீர் விழுந்தவுடன், விசுவரூபமெடுத்து எழுந்தான். அந்தத் திருமால் போன்று மேகங்கள் ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலில் நீரைப் பருகி வலப்பக்கமாக எழுந்தன. அம்மேகங்கள் மலைப் பக்கங்களில் சென்று மிகுதியான விரைவுடன் பெருமழையைப் பொழிந்தன. இத்தகைய மழைக்காலத்து மாலைப் பொழுதில்.

மாலைப் பொழுது துன்பம் தருவதற்குக் காரணம், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தனிமையில் இருப்பதுதான்.

வயதான பெண்டிர் நற்சொல் கேட்க நின்றல்

அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி

யாழிசை இனவண்டு ஆர்ப்ப நெல்லொடு

நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை

10 அரும்பவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்

(அ-ள்) கடி-காவல், அலரி-மலர், விரிச்சி-நற்சொல்.

(தெ-ரை) அரிய காவலையுடையது தலைவி வாழும் பழைமையான ஊர். யாழ் போன்று இனிமையாக வண்டுகள் ஒலிக்கின்றன. அம்மாலைப் பொழுதில் நெல்லையும், நல்ல மணமுடைய மலர்ந்த நாழி முல்லை மலரையும் சேர்த்துத் தூவி, திருமால் கோவிலில் கையால் தொழுது வயதான பெண்டிர் நற்சொல் கேட்க நின்றனர்.

நற்சொல் கேட்டல்

சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்

உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி ஆய்மகள்

நடுங்குகவல் அசைத்த கையள் கைய

15 கொடுங்கோல் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர

இன்னே வருகுவர் தாயர் என்போள்

நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம் அதனால்

(அ-ள்) தாம்பு-கயிறு, பசலை-இளமை, அலமரல்-துன்பம், கவல்-தோள், அசைத்த-கட்டிய.

(தெ-ரை) சிறிய கயிற்றால் இளங்கன்றுகளைக் கட்டியிருந்தனர் அவை தம் தாயார் வரவை நோக்கிப் பசியால் துன்பத்துடனும், வருத்தத்துடனும் அங்குமிங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அதைக் கண்ட இடைக்குலப் பெண், குளிரால் தோள்மேல் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு நின்றவள், கொடிய கம்புடைய இடையர் பின்னே நின்று செலுத்த, இப்போதே உங்கள் தாயர் வந்து விடுவர் என்று அக்கன்றுக் குட்டிகளைப் பார்த்துச் சொன்னாள். வருவர் என்ற நற்சொல்லை நாங்கள் கேட்டனம் என்று வயதான பெண்டிர் கூறினர். அதனால்,

தலைவியிடம் செய்தி கூறல்

நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள் தெவ்வர்

முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து

20 வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்

பருவரல் எவ்வம் களை மா யோய்எனக்

(அ-ள்) வாய்ப்புள்-நிமித்தச்சொல், நற்சொல் தெவ்வர்- பகைவர், முனை-போர்க்களம், பருவரல்-மனத்தடுமாற்றம், எவ்வம்-துன்பம், மாயோய்-மாமை நிறத்தையுடையவள்.

(தெ-ரை) அம்முதிய பெண்டிர், இடைமகள் சொன்ன வருவர் என்ற நற்சொல்லை மனத்துள் கொண்டு, பகைவரிடத்துச் சென்றுள்ள தலைவன், தான்சென்ற வினையை முடித்துக் கொண்டு, போரில் வெற்றி பெற்று, பகைவர் தரும் திறைப் பொருள்களுடன் வந்து விடுவான், அதனால் நீ, உன்னுடைய மிகுதியான துன்பத்தைப் போக்குவாய் எனக்கூறினர்.

தலைவியின் கண்ணீர்
காட்டவும் காட்டவும் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போல் உண்கண் புலம்பு முத்துறைப்பக்

(அ-ள்) கலுழ்-மனக்கலக்கம், உறைத்தல்-உகுத்தல்.

(தெ-ரை) இவ்வாறு காரணங்களைக் காட்டித் தலைவன் வந்து விடுவான் என வற்புறுத்திப் பலமுறை கூறியும் அதைப் பொருட் படுத்தாமல் மனக்கலக்கம் மிக்கு பூப்போன்ற (மையுண்ட) கண்கள் தனிமை காரணமாக முத்துமுத்தாகக் கண்ணீரை உகுத்தன.

பாசறை-படைவீடு

கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவில்
25 சேணாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி
வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டிக், காட்ட
இடுமுள் புரிசை ஏமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி

(அ-ள்) கான்-காடு, புறவு-முல்லைக்காடு, சேண்நாறு-வெகுதூரம் மணக்கின்ற, புதல்-புதர், எருக்கி-வெட்டி, மாட்டி-வெட்டி, புரிசை-மதில், ஏமம்-காவல் புணரி-கடல், பாடி-பாசறை, படைவீடு.

(தெ-ரை) காட்டு ஆறு சூழ்ப்பெற்ற அகன்ற நீண்டகாட்டில், வெகுதூரம் வரை மணம் வீசுகின்ற பிடவச்செடிகளையும், பசுமையான புதர்களையும் வெட்டி, வேட்டுவச் சாதியர் அமைத்திருந்த, சிறுவாயில் களையுடைய அரண் களையும், அழித்து, காட்டிலுள்ள முட்களை மதில் போல வளைத்துக் காவலுக்குத் தக அமைத்திருந்தனர். அலைகளால் சூழ்ப்பெற்ற கடல் போல அப்படைவீட்டுப் பகுதி காணப்பெற்றது.

யானைக்குச் சோறு கொடுத்தல்

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்

30 கவலை முற்றம் காவல் நின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்து யாத்த
வயல்விளைஇன்குளகு உண்ணாது, நுதல்துடைத்து
அயில்நனை மருப்பில்தம் கையிடைக்கொண்டெனக்

35 கவைமுள் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்ப,

(அ-ள்) உவலை-தழை, கவலை-நாற்சந்தி, தேம்-மதம், கவுள்-கன்னம், இன்குளகு-அதிமதுரம், கவைமுள்-பலகிளை களையுடைய பரிக்கோல்.

(தெ-ரை) தழைகளால் வேய்ந்த கூரை வீடுகள் வரிசையாக இருந்த தெருவில், நாற்சந்தியின் முற்றத்தில் காவலாக நின்றன சிறுகண் யானைகள், அவை மதம்பொழியும்கன்னங்களையுடையன. அவற்றுக்கு உணவாக உயர்ந்து நீண்ட கரும்புடன் நெல்கதிர்களையும் இணைத்துக் கட்டியிருந்தனர். வயலில் விளையும் அதிமதுரத்தழைகளையும் கட்டியிருந்தனர். அவற்றை உண்ணாது தம் நெற்றியில் அவற்றைத் தேய்த்துக் கொண்டு, நீண்ட கூர்மையான தம் தந்தங்களிடையே துதிக்கைகளைப் போட்டுக் கொண்டு நின்றன. கல்லாத இளைஞராகிய பாகர் கூர்மையான குத்துக் கோலால் குத்தி, யானையைப் பழக்கும் வடமொழிச் சொற்களைக் கூறி, சோற்றுத்திரளை அந்த யானைகளின் வாயில் ஊட்டினர்.

படைவீடு அரண்

கல்தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப நற்போர்
ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றிக்

40 கூடங் குத்திக் கயிறுவாங்கு இருக்கைப்
பூந்தலை குந்தம் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் அரணம் அரணம் ஆக

(அ-ள்) படிவம்-விரதங்கள், கடுப்ப-போன்று, தூணி- நாற்றி, தொங்கவிட்டு, கூடம்-கூடாரம், குத்தி-நட்டு, வாங்கு-வளையும்.

(தெ-ரை) காவிரியில் அடிக்கடி துவைத்து உடுத்தியதால் காவி நிறமேறிய தன் உடைகளை, விரதங்களைமேற்கொள்ளும் அந்தணன், தனது முக்கோலில் தொங்கவிட்டுள்ளதைப் போன்று போரில் முன்பு பயன்படுத்திய, இப்போது பயன்படாத வன்மையான விற்களை வரிசையாக நட்டு, அதன் மீது தூணிகளைத்தொங்கவிட்டுக் கூடாரமாக அமைத்து பலவிற்களையும் இணைத்துக் கயிற்றால் கட்டப்பெற்றுள்ள இருக்கைக்குள், இடையே பூத்தொழில் அமைந்த கை வேல்களை நட்டு, கேடயங்களை வரிசையாக வைத்து நிரைத்து, பாதுகாப்புச் செய்திருந்தனர். விற்களை அரணாக அமைத்திருந்தனர்.

விளக்கேற்றும் மகளிர்

வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி அகம்நேர்பு

45 குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்து
இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் கரையர் நெடுந்திரி கொளீஇக்
கையமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட

(அ-ள்) நாப்பண்-நடுவில், கண்டம்-பிரிவாக அமையும். திரைகள், வரி-நிறம், கையமை, விளக்கம்-பாவை விளக்குகள், நந்துதொறும்-அவியும் போதெல்லாம், மாட்ட-கொளுத்த.

(தெ-உ) வேறுபட்ட மொழிகளைப் பேசும், பல படைவீரர்கள்தங்கும் இடத்தின் மத்தியில் தனியாக நீண்ட குத்துக் கோல்களை நட்டுத் திரையிட்டு, கண்டத்திரை, மதிள்திரை, பல் வண்ணத்திரை என அமைத்து அதனுள்ளே தலைவனாகிய அரசன் தங்கியிருந்தான்.

சிறிய வளையல்களைத் தம் முன்கையில் அணிந்த கூந்தல் அசையும் மங்கையர், திண்மையான பிடியுடன் கூடிய, ஒளி பொருந்திய (இரவைப் பகலாகச்செய்யும்) வாள்களைத் தம் அழகிய (பல் நிறம் பொருந்திய) இடைக்கச்சில் பூண்டிருந்தனர். அவர் நெய்யை உமிழும் சரைக்குழாய்களையுடையராய், திரிகளையும் வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். பாவை விளக்குகள்திரியின்றி, நெய்யின்றி அவியுந் தோறும், நெய்யுற்றித் திரிபோட்டுக் கொளுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

மெய்க்காப்பாளர் காவல்

50 நெடுநா ஒண்மணி நிழத்திய நடுநாள்
அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வரல் அசைவளிக்கு அசைவந் தாங்குத்
துயின் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஒங்குநடைப்
பெருமு தாளர் ஏனம் சூழ.

(அ-ள்) அதிரல்-மோசி மல்லிகை, படாஅர்-புதர்கள், சிதர்
-மழைத்திவலை.

(தெ-ரை) நீண்ட நாக்கினையுடைய ஒள்ளிய மணி அடிக்கப்பட்டு
அடங்கிய நடுநிசியில், தலையில் தலைப்பாகையுடன், சட்டையும் அணிந்த,
உயர்ந்த நல்லொழுக்கத்தினையுடைய, அனுபவமும் முதிர்ந்த மெய்க்காப்பாளர்
காவலாக அப்பாசறைப் பகுதியைச் சூழ்ந்து திரிந்தனர். அக்காட்சி,
அசைகின்ற கொடி யினையுடைய மோசிமல்லிகைப் புதர்கள், மழைத் திவலை
யொடு வருகின்ற காற்றுக்கு அசைதலைப் போன்றிருந்தது.

பொழுதறிந்து கூறுவோர்

55 பொழுதுஅளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்
தொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
எறிநீர் வையகம் வெவ்இய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்தென்று இசைப்ப,

(தெ-ரை) பொழுதறிந்து கூறுவதற்கெனச் சிலர் இருந்தனர். அவர்தம்
தொழிலில் பொய்ப்பதில்லை. அரசனைத் தொழுது, வாழ்த்தி, கடலால் சூழப்
பெற்ற இந்நிலவுலகத்தை வெவ்வதற்காகச்செல்வோம். உனது குறுநீர்க் கன்னல்
என்ற நாழிகை உணர்த்தும்கருவி, இப்போது இந்தப் பொழுதை உணர்த்துகிறது
என்று கூற. குறுநீர்க் கன்னல் என்பது நாழிகையை உணர்த்தும் கருவி.
நாழிகை வட்டில் என்றும் அழைக்கப் பெறும். கடாரம் என்ற நீர் பெய்து
வைக்கும் பாத்திரத்தில் மழைநீர் நிரப்பிவைத்து அடியில் ஓட்டைபோட்டு வைத்து,
இவ்வளவு நாழிகைக்கு இவ்வளவு நீர் கசியும் எனக்கணக்கிட்டு வைத்திருப்பர்.
காலத்தைக் கணிப்பதற்குத் தமிழர் பழங்காலத்தில் கையாண்ட முறைகளுள்
இதுவும் ஒன்று. நீர்க்கடிகை என்பது வழக்கு.

அரசனின் பள்ளியறைக் காவலர்

மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
60 மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமாண் நல்லில்
திருமணி விளக்கம் காட்டித் திண்ணாண்
எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்
65 உடம்பின் உரைக்கும் உரையா நாவிற்
படம்புகு மிலேச்சர் உழையா ஆக,

(அ-ள்) மத்திகை-குதிரையையடிக்கும் சவுக்கு, மெய்ப்பை-சட்டை. எழினி-திரைச்சீலை, உரையாநா-ஊமை, படம்- சட்டை.

(தெ-ரை) அஞ்சாமையுடைய யவனர் (சோனகர்) இயல்பாகவேவலிமையான உடல்வாகு உடையவர்கள். இடுப்பில் குதிரைச் சவுக்குக் கயிற்றைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ளனர். அதன்மேல் செறிவான உடையையும் அணிந்துள்ளனர். சட்டை அணிந்துள்ளனர். பார்த்தாலே பிறர் அஞ்சும் தோற்றத்தினர். புலிச் சங்கிலி விடப் பெற்றதும் அழகு பொருந்தியதுமான நல்ல படைவீட்டில், ஒரு பகுதியில் மாணிக்க விளக்குகளைத் திண்மையான கயிற்றால் கட்டித் தொங்க விட்டுள்ளனர். இடையே திரைச் சீலையைத் தொங்கவிட்டு, அரசன் தங்கு மிடத்தை இரண்டு அறைகளாக ஆக்கியுள்ளனர். உடம்பின் செய்கைகளால் உரைக்கின்ற தன்மையுடைய நாவால் பேச முடியாதஊமை மிலேச்சர், சட்டை அணிந்தோர், பள்ளியறைக் காவலராய் இருந்தனர்.

படைவீட்டில் அரசன் சிந்தனை

மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது
எடுத்தெறி எஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்
70 பாம்பு பதைப்பன்ன பருஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும் தோல்துமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்து
உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்,

(அ-ள்) மண்டு-நெருங்குதல், நசை-விருப்பம், கண்படை பெறாஅது- உறங்காது, எஃகம்-வேல், பிடி-பெண்யானை, வேழம்-யானை, உயங்கும்- துன்புறும்.

(தெ-ரை) நெருங்கிய போரை விரும்புவதால் உறக்கம் வராமல், போர்க்கள நிகழ்ச்சிகளைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான் அரசன். எடுத்தெறிந்த கூரிய வேல்கள் பாய்தலால், புண்கள் ஏற்பட்டுத் தம் பெண்யானைகளையே மறந்த ஆண்யானைகளையும், பகைவரின் ஆண்யானைகளின் பாம்புப் பதைப்புப் போன்ற தும்பிக்கைகள் துண்டாகி விழ, தேன்பாயும் வஞ்சி மாலைக் கண்ணியைத் தன் வெற்றிக்கு வாங்கித் தந்து விட்டு, தாம் உண்ட சோற்றுக்குச் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்து, இறந்த போர் வீரர்களை நினைந்தும், குதிரைப் படைகளைத் துளைத்த, கூர்மையான அம்புகள் தம்மேல் தைத்து நின்றலால் புல்லுண்ணாது துன்புறும் குதிரைகளைப் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

படைவீட்டில் வென்றிருந்த அரசன் நிலை

75 ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை
முடியொடு கடகம் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவாச் சுட்டிய படைகொள் நோன்விரல்
நகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
அரசிருந்து பணிக்கும் முரசுமுழங்கு பாசறை
80 இன்துயில் வதியுநன் காணாள் துயருழந்து

(அ-ள்) ஒற்றி-ஊன்றி, பனிக்கும்-நடுங்கும்.
 (தெ-ரை) ஒரு கையைத் தலையணையில் ஊன்றிக் கொண்டு, மற்றொரு
 கடகம் அணிந்த கையை முடியொடு சேர்த்து, அடுத்த நாள் போர்பற்றி
 நீண்ட நேரம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான், பகைவரை இவ்வாளால்
 வெல்வேன் என்று சட்டிய வலிமையான கையையுடையவன். ஒளி பொருந்திய
 வெற்றிக் கண்ணியைச் சூடியவன், பகை அரசன் நடுங்கியிருக்கும் பாசறை
 இவன் வெற்றிமுரசு முழங்கும் பாசறை. வென்ற பின்பு சிறிது இனிது
 உறங்கினான்.

தலைவியின் நிலை

நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
 நீடுநினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்
 மையல் கொண்டும் ஒய்யென உயிர்த்தும்
 ஏவுறு மஞ்சையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து
 85 பாவை விளக்கில் பருஉச்சுடர் அழல
 இடம்சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து
 முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திரள் அருவி
 இன்பல் இமிழிசை ஒர்ப்பனள் கிடந்தோள்
 அஞ்செவி நிறைய ஆலின, வென்றுபிறர்

(அ-ள்) நிறை-மறைபிறர் அறியாத ஒழுக்கம், தபு-கெடுதல் புலம்பு-
 தனிமை, மையல்-மனமயக்கம், ஏ-அம்பு, மஞ்சை- மயில், முடங்கிறை-
 வளைந்த இறப்பு, ஆலின-ஒலித்தன.

(தெ-ரை) தலைவனைக் கார்காலம் வந்தும் காணாத வளாய்த் துன்ப
 முற்றாள் தலைவி, தன் நெஞ்சு தன்னை வழிப்படுத்தியும், மறைபிறர் அறியாத
 நிறைப்பண்பு கெடுகின்ற தனிமையில் தலைவன் பிரிவையே மிகுதியாக
 நினைந்தாள். தன்னை மனத்தால்தேற்றிக் கொண்டாள். பிரிவால் கைவளைகள்
 கழன்று ஓடாவற்றைத்திருத்தி இறுக்கி அணிந்தாள். அறிவுமயக்கம் கொண்டு,
 ஒய்யெனப் பெருமூச்சு விட்டாள். இவ்வாறு அம்புபட்ட மயில் போல நடுங்க,
 அதனால் ஆபரணங்கள் நெகிழ்ந்தன. அவள் அறையில் இருந்த பாவை
 விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. தான் இருக்கின்ற இடம் சிறந்து, உயர்ந்த
 எழுநிலை மாடமாக இருந்தாலும், வீட்டில் இருப்பின் வழி வீழும் அருவிபோன்ற
 நீர் வீழ்ச்சியின் ஓசையைக் கேட்டுக் கொண்டு, தலைவனையே நினைத்துக்
 கொண்டு கிடந்தவளின் அழகிய செவியில், தலைவன் பகைவரை வென்று
 வருகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் ஒலி, குதிரைகளின் கனைப்பு ஒலி
 விழுந்தன. மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

- தலைவன் வருகையும் வழியும்
- 90 வேண்டுகுலங் கவர்ந்த ஈண்டுபெருந் தானையொடு
விசய வெல்கொடி உயரி வலன்ஏர்பு
வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப, அயிர
செறியிலைக் காயா அஞ்சனம் மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
- 95 கோடல்குவிமுதை அங்கை அவிழ்த்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்ந்த வாங்குகதிர் வரகின்
திரிமருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள
- 100 எதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக்கு ஒழியத்
துணைபரி துரக்கும் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்டமாவே.

(அ-ள்) வயிர்-ஊதுகொம்பு, வளை-சங்கு, ஆர்ப்ப-ஒலிக்க, அயிர-நுண்மணல், காயா-காயாமரம், கொன்றை-கொன்றை மரம். கோடல்-வெண்காந்தள், தோன்றி-தோன்றிச் செடி, இரலை மான்-கலைமான், துணை-விரைவு,

இடையில் முல்லைக் காட்டைக் கடந்து வந்தான். அம்முல்லைக் காட்டில், நுண்மணலில் வளர்ந்த காயாஞ்செடி, நெருங்கிய இலை களுடன் மைபோன்ற கரிய மலர்களுடன் காணப்பெற்றது. தளிரையும் பூங்கொத்துக்களையும் உடைய கொன்றை மரங்கள் பொன்போன்ற மஞ்சள் நிற மலர்களைச் சொரிந்தன. காந்தளின் குவிந்த மொட்டுக்கள் உள்ளங்கை போல் விரிந்திருந்தன. இதழ் நிறைந்த தோன்றிச் செடி, குருதி போன்ற சிவந்த பூக்களாய்ப் பூத்திருந்தது.

காட்டில் பெய்த மழையால் வளைந்த கதிரையுடைய வரகுகள் விளைந்திருந்தன. சிவந்த நிலமாகிய பெருவழியில் இக்காடுகளிடையே முறுக்கிய கொம்பையுடைய இரலை மான்களுடன், மடமான்கள் துள்ளி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

வெண்மேகங்கள் மழை பொழிந்தன. வள்ளிக் கொடியின் காய்கள் காய்த்து முற்றியிருந்தன. இத்தகைய முல்லைக் காடு பின்னிருக்கத் தலைவன் தேரில் வந்து தலைவியை அடைந்தான்.

வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே (தெல்-1007) என்பதற்கிணங்கப் போர்மேல் சென்ற தலைவன் முல்லை அகத் திணையின் புறத்திணையை ஒட்டியே வாழ்கின்றான். தலைவி வீட்டில் இவனுக்காகக் காத்து ஆற்றியிருக்கின்றாள். இவன் அவளுக்காகப் போர்வினை முடிவுக்குக் காத்திருக்கின்றான். இம்முல்லைப் பாட்டில் முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் மூன்றும் மிகச் செவ்வையாக அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பிய இலக்கணத்திற்கு, இலக்கியமாக எழுதிய பாட்டோ என்று தோன்றும் நிலையில் இப்பாட்டு அமைந்துள்ளது. இயற்கை வருணனைகள், ஏனைய காட்சிகள் அனைத்தும், கற்றபின்பு கண்ணுக்குள்ளேயே நிற்கின்றன.

(தெ-ரை) பகைவரை வென்ற, தாம் விரும்பிய பகைவர் நிலத்தையும் கவர்ந்த சேனையோடு, வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தி, ஊதுகொம்பும், சங்கும் ஒலிக்க, இயல்பாகவே விரைவாகச் செல்கின்ற குதிரைகளை இன்னும் விரைவாகச் செலுத்தித் தலைவியை விரைவில் அடைய விரைவாகச் செல்லும் நீண்டதேரில் பூட்டியகுதிரைகள் கனைக்க, அவ்வொலி தலைவியின் செவியை நிறைக்கவந்து சேர்ந்தான்.

கொண்டு கூட்டு

எழிலி (5) பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை (6), அருங்கடிமுதூர் மருங்கிற்போகி (7) நெல்லோடு (8) முல்லை (9) தூஉய் (10) பெருமுதுபெண்டிர் கைதொழுது விரிச்சி நிற்ப (11) கன்றின் (12) அலமரல்நோக்கி (13) ஆய்மகள் (13) நடுங்குகுவல் அசைத்தகையள் (14) கோவலர்பின் நின்று உய்த்தர... (15) இன்னே தாயர்வருகுவர் என்போள் (16) நன்மொழி கேட்டனம். (17) அதனாலும் நல்லநல்லோர் வாய்ப்புள்ளாலும், (18) முனைகவர்ந்து (19) தலைவர் (20) வருதல் வாய்வது (20) நீ நின் பருவரல் எவ்வம் களை, மாயோய் என (21) காட்டவும், காட்டவும் காணாள் கழலும் சிறந்து (22) புலம்பு முத்துறைப்ப (23) பாசறையில் (79) இன்றுயில்வதியுநனை (80) காணாள் (மேலும்) துயருழந்து (80) பிறகு நெஞ்சை ஆட்படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு (81) நீடு, நினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும் (82) மயல்கொண்டு உயர்த்தியும் (83), நடுங்கி நெகிழ்ந்து (84) கூடர் அழல (85) எழுநிலை மாடத்து (86) முடங்கிறை சொரிதரும் அருவி (87) ஒர்ப்பனள் கிடந்தோள் (88) அஞ்செவி நிறைய (89) துணைபரிதூரக்கும் செலவினர். (102) தேர்பூண்டமா (103) ஆலின (89)

21/08-3

நவம்பர்

மதுரை கிழக்குக் கணக்குத் துறையில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காகப் பரமசிவன் மருத்துவ மனையில் (400) உட்கட்டுப்பாடுகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

இந்திய 'வேளாண்மைத் துறை' என்ற அமைதிக்காகப் படுக்கிறது. திருச்சிக்கு இரண்டாம் பகுதியும் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக. சீர்திருத்தத்தில் ஜி.யு. போஸ் மருத்துவமனையில். மருத்துவ மனையில் உட்கட்டுப்பாடு செய்வதும். மதுரை கிழக்குக் கணக்குத் துறையில்.

2. இளமை நிலையாமை

11. நரைவரும் என்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்;-புரைதீரா
மன்னா இளமை மகிழ்ந்தாரே கோல்ஊன்றி
இன்னாங் கெழுந்திருப் பார்.
12. நட்புநார் அற்றன நல்லாரும் அஃகினார்
அற்புத் தளையும் அவிழ்ந்தன;-உட்காணாய்;
வாழ்தலின் ஊதியம் என்னுண்டாம்? வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி.
13. சொல்தளர்ந்து கோல்ஊன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்புட
பல்கழன்று பண்டம் பழிகாறும்-இல்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினார்க் கில்லையே
ஏம நெறிபடரு மாறு.
14. தாழாத் தளராத் தலைநடுங்காத் தண்டுன்றா
வீழா இறக்கும் இவள்மாட்டும்-காழ்இலா
மம்மர்கொள் மாந்தர்க் கணங்காகும் தன்கைக்கோல்
அம்மனைக்கோல் ஆகிய ஞான்று.
15. எனக்குத்தாய் ஆகியாள் என்னைஈங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள்;-தனக்குத்தாய்
ஆகி யவளும் அதுவானால் தாய்த்தாய்க்கொண்
டேகும் அளித்திவ் வுலகு.

பார்

11. தலை நரைத்துப் போகும் முதுமை வந்துவிடும் என்பதை எண்ணித்தான் அறிவார்ந்த பெரியோர்கள் இளமையிலேயே துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர். ஆனால் குற்றம் கூற முடியாதபடி கோபிலாக்கம் மணவாளனே, இளமைக் காலம் நிலையென்று எண்ணி உலாசமாக இருப்பவர்கள் ஒருநாள் இளமையும் இழந்து முதுமை அடைந்து கோலூன்றி நடப்பார்கள்-துன்பப்படுவார்கள் என்பதை உணர்வாயாக சூழவியிடத்தே-இளமைப் பருத்தில்

12. நட்பெனும் நல்ல அன்புச் சங்கிலி அறுந்துபடும் நல்லவர்கள் நெருக்கம் குறைந்துவிடும் அன்பின் நெருக்கம் நீங்கிவிடும். எனவே, உணமை இதை உணராமல் மனிதா! நீ உயிரோடு வாழ்தலில் பாருக்கு எனன் பயன் இருக்கிறது? நடுக்கடலில் சிக்குண்டு கவிழ்ந்த கப்பல் போல உன் வாழ்வும் மரணக்கடலில் மூழ்கி அழியும். நீ துன்பப்பட நேரும் என்பதை உணர்வாயாக. எனவே, நில்லாத இளமையை நிலை என்று எண்ணாமல், வாழும் போதே நல்லறம் செய்வாயாக அஃகினர்-குறுகினர். அற்புத்தனை-அன்பின் நெருக்கம்

பு

13. சொல் தடுமாறும். வாய் குழறும். நடை தளரும். உள்ளமும் உடலும் சோர்வடையக் கோலூன்றி நடக்க வேண்டி வரும் பல் விழுந்து போகும் உயிர் இருக்கும் இந்த உடல் பலரும் பழிக்கத்தக்க பரிதாப நிலை அடையும் இதை எல்லாம் உணராது மனைவியுடன் கூடிச் சிறின்ப வாழ்வு வாழ்வதே வாழ்வென்று எண்ணி நாள் கழிக்கும் மூடர்கள் இன்பந்தரும் நல்வழியில் செல்ல நினைக்க மாட்டார்கள். ஏமநெறி-இன்பந்தரு நல்வழி.

ல்

14. வளையாது நிமிர்ந்து நின்ற உடல் வளைந்து கூனிக் குறுகும் தலை நடுங்கும் நேராக நிற்க இயலாது. கோலூன்றி நடக்க வேண்டிய நிலை வந்து சேரும் உடல் நலம் குன்றி இறக்கும் நிலையில் இருக்கிறாள். ஆனால் இவள் தாய் இளமையோடிருக்கும் போது இளமை அழகில் மயங்கும் எத்தனை வாலிப உள்ளங்களை அதட்டி பிரட்டி அடக்கியிருப்பாள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் இளமையின் சிறப்பும் முதுமையின் தவிப்பும் புரியுமல்லவா?

காழ்-குறை மம்மர்-மயக்கம்

15. எனக்குத் தாயாக இருந்தவள், என்னை இங்கு தனியே தவிக்க விட்டுவிட்டு, அவளுக்குத் தாயாக இருந்தவள் போன இடத்தை தேடிப் போய்விட்டாள். அதாவது மறைந்து விட்டாள். அவள் தாய் அவளுடைய தாயைத் தேடிப் போனாள். இப்படியே ஒருவர் பின் ஒருவராகச் சென்று மறையும் இரங்கத்தக்க நிலை உடையதாக இருப்பது இவ்வுலக வாழ்க்கை.

ஏகும்-செல்லும் அளி-இரக்கம்

16. வெறியயர் வெங்களத்து வேல்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
அறிவுடை யாளர்கண் இல்.
17. பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை-நனிபெரிதும்
வேல்கண்ணள் என்றிவளை வெஃகன்மின் மற்று
கோல்கண்ண ளாகும் குனிந்து.
18. பருவம் எனைத்துள பல்லின்பால் ஏனை
இருசிகையும் உண்டரோ என்றுவரிசையால்
உண்ணாட்டம் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கே
எண்ணார் அறிவுடை யார்.
19. மற்றறிவாம் நல்வினை யாம்இளையம் என்னா
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மி
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்
நிற்கும் உதிர்ந்தலும் உண்டு.
20. ஆட்பார்த் துழலும், அந்நில்கூற் றுண்மையால்
தோட்கோப்புக் காலத்தால் கொண்டுய்ம்மின் பீ
பிள்ளையைத் தாய்அலறக் கோடலான் மற்றத
களளம் கடைப்பிடித்தல் நன்று.

பார் தெளிவுரை

16. வெறித்தனம் விளையாடும் போர்க்களத்துக்குப் பூசாரி கொண்டு வந்த பலி ஆடு தான் வெட்டப்படப் போகிறோம் என்பதை உணராமல் தன்னை வெட்டவரும் பூசாரி கையில் கட்டப்பட்டுள்ள பூசாரத்தில் உள்ள இலை தழைகளைத் துன்னத் துடிப்பதைப் போல, அந்நகரத்தை எண்ணி மகிழ்கிற அசட்டுத்தனம் அறிவுடைய பெரியோர்களிடம் இருக்காது. அவர்கள் வாழ்வின் நிலையாமையை எண்ணி நல்வழியிலேயே செல்வார்.

பாணி-கை மறி-ஆடு குளகு-இலைதழை

17. குளிர்ந்த சோலையில் காய்த்துக் குலுங்கும் மரங்கள் எல்லாம் முத்த பழமெல்லாம் உதிர்ந்து வெறுமையுற்று இருப்பதைப் போல, இளமையும் அழகும் கழிந்து போகும் அதுபோலவே வேல் போன்ற இன்னுடையவள் என்று விரும்பி நீங்கள் ஆசை வைக்கும் அவளும் குளாள் கோலான்றி நடக்கும் கூன் முதுகுடைய முதியவள் ஆகிப் போவாள். வாழ்க்கை நிலவாது. இளமை நிலையாது.

வெண்கல்-விரும்புதல்

18. என்ன வயதாயிற்று? இன்னும் எத்தனை பற்கள் கழன்று விழாமல் இருக்கின்றன? அதோடு வேளைக்கு இரண்டு கவளம் உணவாவது உட்கொள்ள முடிகிறதா? என்றெல்லாம் முறையாக விசாரித்தறியும் முறை உலகியலில்-நடைமுறையில் உள்ளது. எனவே, அறிவார்ந்த சான்றோர்கள் இவ்வுடம்பும் உடம்பெடுத்த உயிர் வாழவும் நிலையானது, அழிவற்றது என்று எண்ண மாட்டார்கள்.

யாக்கை-உடல் கோள்-தன்மை

19. நல்லறம் செய்வதைப் பற்றிப் பின்னால் முதுமைப் பருவத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போதுள்ள இந்த இளமைப் பருவத்தில் அதைப் பற்றி நினைப்பானேன் என்று எண்ணாதீர். கையில் பொருள் இருக்கும் போதே அதை ஒளித்து வைக்க நினைக்காமல் அறம் செய்க. மரணம் முதுமைக்குத்தான் என்பதில்லை. இளமையிலும் சாவு வரும். பெருங் காற்றடிக்கும் போது மரங்களில் பழுத்த பழங்கள் மட்டுமா உதிர்கின்றன? காய்களும் கூட விழுந்துண்டே

கரவாது-ஒளிக்காது, தீவளி-பெருங்காற்று.

20. யார் உயிரைக் கவர்ந்து செல்லலாம் என்று இரக்கமற்ற எமன் அலைந்து திரிகிறான். இந்த உண்மையை உணர்ந்து செய்ய வேண்டிய காலத்தில் உரிய அறம் செய்க. வாழ்வின் பயனைப் பெற்று மகிழுங்கள். காலன் கருவில் இருக்கும் குழந்தையின் உயிரைக் கூட அதன் தாய் கதறக் கதறக் கவர்ந்து சென்றுவிடுவான். எனவே, காலனின் இந்த கள்ளத்தனம் அறிந்து காரியமாற்றுக.

கோட்டுகோப்பு-கட்டுக்கோப்பு

பொருட்பால்

14. கல்வி

131. குஞ்சி யழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல-நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு.
132. இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணைம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து.
133. களர்நிலத் துப்பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்;
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.
134. வைப்புழிக் கோட்படா; வாய்த்தீயிற் கேடில்லை;
மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறினவ்வார்;
எச்சம் எனஒருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.
135. கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில;
மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல;-தெள்ளிதின்
ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகின் தெரிந்து.

பொருட்பால்

14. கற்றறிதல்

131. வாரி விடப்பட்ட கூந்தல் அழகும், நன்கு உடுத்தப்பட்ட
புணர் உடை அழகும், முகத்தில் ஒப்பணக்காகப் பூசப்படுகிற
பூக்கள் அழகும், ஒருவருக்கு உண்மையில் அழகு தருவன ஆகா.
உள்ளத்தால் நல்லவர்களாய் வாழும் - நடுநிலை தவறாத வழிச்
செலுத்தும் கல்வியே ஒருவர்க்குச் சிறந்த அழகூட்டும் அணிகலனாகும்.
குஞ்சி - கூந்தல் தாணை - உடை

132. கல்வி இந்தப் பிறவியிலே ஒரு நற்பயன் தரும்.
அடுத்தவர்க்கு அதைச் சொல்லிக் கொடுப்பதால் குறைந்து போகாது.
அக்கல்வியானது கற்றவரைப் பலரும் அறிந்து புகழுமாறு விளக்கமுறச்
செய்யும் என்றும் அழியாது நிலை பெற்றிருப்பதும் கல்வியே ஆகும்.
எனவே, எந்த உலகத்திலும் கல்வியைப் போல மன மயக்கம்
போக்கும் ஒரு மருந்தை நாம் கண்டதில்லை.

மம்மர் - மயக்கம்.

133. உவர் நிலத்திலே உப்பு உண்டாகிறது என்பதால் கற்றறிந்த
பெரியோர் அதை வீண என்று ஒதுக்கிவிடாமல், நன்கு விளைகின்ற
நிலம் தந்த நெல்லை விட உயர்ந்ததாகவே உவர் நிலம் தந்த உப்பைப்
பெரியோர்கள் உயர்ந்ததாக கருதுவர். அதுபோல், இழிகுலத்தில்
பிறந்தவராயினும், கல்வி அறிவில் சிறந்தவர்களை மிக உயர்ந்தவர்
களாகவே உலகம் மதித்துப் போற்றும்.

களர்நிலம் - உவர்நிலம், விழுமிது - உயர்ந்தது.

134. சேர்த்து வைத்த கல்வி அறிவை யாரும் திருடிக் கொண்டு
போய்விட முடியாது. பிறர்க்கு வழங்குவதாலும் கல்விச் செல்வம்
குறையாது வளரவே செய்யும். மிகச் சிறந்த வலிமை மிக்க அரசர்கள்
ஆனாலும், அவர்களால் ஒருவரின் கல்விச் செல்வத்தைப் போரிட்டு
வெல்ல முடியாது. தனக்குப் பின்னாலே வரும் தன் சந்ததிக்கு மிச்சம்
என ஒருவன் விட்டுச் செல்ல வேண்டியது கல்வி அறிவே தவிர
வேறில்லை.

எச்சம் - விட்டுவைப்பது, விச்சை - அறிவு.

135. கற்க உள்ள நூற்கள் - பெற வேண்டிய அறிவு அளவில்
அடங்கா. ஆனால், இவற்றைக் கற்பதற்கு உள்ள மனித வாழ்நாளோ
மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. கொஞ்சம் எண்ணிப்பார்த்தால், இந்தக்
குறைநாள் வாழ்விலேயே, வந்து துன்பப் படுத்தும் நோய்நொடிகள்
ஏராளம் எனவே வாழ்நாள் பயனுடையதாகத் தேர்ந்து தெளிந்த
நல்ல நூற்களைக் கற்றிட வேண்டும் எப்படி? பாலையும் நீரையும்
கலந்து வைத்தாலும், நீரை விட்டு விட்டுப் பாலை மட்டும் பருகும்
அன்னப் பறவையைப் போல.

136. தோணி யியக்குவான் தொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார்- காணாய்
அவந்துணையா ஆறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகந்துணையா நல்ல கொளல்.

137. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மையு டையார்
இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ
நகலின் இனிதாயிற் காண்பாம் அகல்வானத்து
உம்ப ருறைவார் பதி.

138. கனைகடல் தண்சேர்ப்ப! கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியின் கரும்புதின் றற்றே-நுனிநீக்கித்
தூரின்தின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
ஈரமி லாளர் தொடர்பு.

139. கல்லாரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்-தொல்சிறப்பி
ஒண்ணிற்பு பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

140. அலகுசால் கற்பின் அறிவுநூல் கல்லா(து)
உலகநூ லோதுவ தெல்லாங்-கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

செவிவுரை

136. தோணி செலுத்துபவன் தாழ்ந்த கீழ்க் குலத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருக்கிறானே என நினைத்து, ஆற்றைக் கடக்க எண்ணாமல் யாரும் கரையிலேயே இருந்து விட மாட்டார்கள். தாழ்ந்த குலத்தவனானாலும், அவன் உதவியாலேயே அக்கரை போய்ச் சேருவர். அதுபோலவே கல்வியில் சிறந்த பெரியோர் எந்தக் குலத்தவராயினும், அவர் துணை கொண்டு சுற்றலே சிறப்பு.

இயக்குதல் - செலுத்துதல்

137. குறையில்லாத கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த பெரியோர்கள் பணமைக் குணம் இல்லாதவர்கள், கூர்த்த அறிவுடையோர்கள் - இப்படிப் பட்டவர்களுடன் கூடிக்கலந்து உரையாடி மலிழ்வதைக் காட்டிலும் வானுவகின் தேவர் வாழ்வு உயர்ந்தது - சிறந்தது? தவல் - குறை இகல் - பணமை இல்லை

138. ஒலிக்கும் அலைகடல் தூழ்ந்த குளிர்ந்த நெய்தல் நிலத் தலைவே, பெரியோருடன் கொண்ட நட்புறவானது. நுனிப் பகுதியில் இருந்து அடி நோக்கிக் கரும்பு தின்பதைப் போலாகும். நுனிச் கரும்பு கைக்கும் அடி வர வர இனிக்கும். சுற்றவர் நட்பு முதலில் ஆரம்ப நிலையில் கவை குன்றியிருந்தாலும், பழகப் பழகப் பல மடங்கு கவை தரும்) ஆனால் பண்பற்ற தீயவர் நட்பு, கரும்பைப் சேரிந்து மேலாகத் தின்பது போன்றது. முதலில் கவை உடையதாக இருக்கும் பின் போகப் போக வெறுத்துவிடும்.

கனைத்தல் - ஒலித்தல்

139. படிப்பில்லாதவர்கள் என்றாலும், படித்தறிந்த பெரியோர்களுடன் சேர்ந்து பழகினால், அவர்களுக்கும், அப்பெரியோர் சேர்க்கையால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நல்லறிவு வாய்க்கப் பெறும் என்படி என்றால், சிறந்த அழகும் மணமும் நிறைந்த பாநிரிப் பூ வைத்திருந்த புதிய மண் பாண்டத்தில் உள்ள தண்ணீருக்கும் அதன் மணம் கிடைப்பது போல.

ஒண்ணிறம் - அழகிய நிறம் புத்தோடு - புதிய மட்கலம்

140. ஆய்ந்தறிந்து நல்ல அறிவு நூற்களைக் கற்காது. இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நூற்களைப் படிப்பதெல்லாம், இவ்வுலகில் கைகல எனக் கூவித் திரியும் ஆரவார வாழ்க்கைக்கு உதவலாமே அல்லாது. அந்த நூற்கள் பிறவித் துயரில் தடுமாறும் துன்பத்தில் இருந்து விடுபட துணையாக மாட்டா.

அவகு - ஆய்தல்